

POSTAI ÉS HÍRKÖZLÉSI DOLGOZÓK

Lapja

XXXV. ÉVFOLYAM * 8. SZÁM * 1990. AUGUSZTUS * ÁRA: 3 FORINT

Csak nehogy ránk találjanak... Örülünk vagy rettegünk?

Munka és pihenés a Velencei-tónál

Nyár van. Az emberek ilyenkor nyaralni, pihenni mennek. Lehetőleg minél messzebb a városoktól, ki a természetbe, esetleg folyók, tavak partjára. Telefonálni, levelet feladni persze ilyenkor is sokan akarnak, ha más nem is, egy képeslapot küldeni a szomszédnak, a sógornak vagy a munkatársnak.

A postahivatalok ilyenkor sem pihenhetnek. Sőt! Az idegenforgalom kedvelt helyein ilyenkor van a főszezon. A következő írásban betekintést kívánunk adni a Velencei-tó körül működő hivatalok helyzetébe. Hogyan készülnek a nyarat a postai dolgozók?

Kápolnásnyék

Csendes falusi posta. Néhány ember még csak-csak elfér az ablakok előtt, de nem szeretnék akkor is itt lenni, amikor a környéken táborozó gyerekek egyszerre rohanják meg a képeslapos ablakot.

Németh Sebestyén hivatalvezető megerősíti aggályaimat.

— Valóban kevés a helyünk, és ezen már régóta szeretnénk segíteni. Eddig azonban sohasem sikerült, vagy pénz nem volt, vagy telek. Most házon belül szeretnénk megoldani a problémát. A fehérvári új telefonközpont beindulásával feleslegessé váló kézi kapcsolású telefonközpontunk helyére terveztünk egy újabb ablaksort, mely meggyorsítaná az ügyintézkést. Remélem, sikerül végrehajtanunk a terveinket.

— Más probléma nincs is?

— Dehogyan nincs. Kézbeseitőink alatt egymás után esnek szét a szolgálati kerékpárok. Előfordult az is, hogy az egyéves, még garanciális kerékpár tengelytörése miatt szenvedett balesetet az egyik dolgozónk. Fejlesztésre azonban alig kapunk pénzt. Az, hogy most vehettünk egy Simson mopedet, valóságos csodának számít.

— Munkaerő?

— Rengeteg gondunk van ezen a téren is. 5100 forintos fizetésekkel nem sokra mehetünk. A hivatal valóságos átjáróház, de nem is csodálom. Lassan már a munkanélküli-szegély is több lesz, mint a postások bére. Nem szabadna ennyire lezülleszteni a postát!...

Velence 2

A tóparttól kilométerekre, egy eldugott kis utcában találjuk meg a hivatalt. Akár el is hajthatnánk az építkezés mellett, de az árkparton fehér lakókocsi áll, rajta nagybetűs felirat hirdeti: Posta. Megállunk, körbenézünk. Kiderül, hogy mégsem a lakókocsi a posta, egyelőre csupán közös öltözőként és csaláteként szolgál. A hivatal dolgozói és az átépítést végző dolgozók itt öltözhetnek át. A „hivatal” beljebb található, egy parányi fabódében dolgozik a két tisztviselő hölgy. (Képeink.) Az építkezés nem lehet akadály, az ügyfeleket ki kell szolgálni. Egy idegenbe szakadt hazánkfa csodálkozik bár, de leül az idegenes pulthoz, és nyomtatványokat tölt ki. Töle néhány méterre építómunkások vésik a régi épület falát. Tökéletes az idill...

A két postai dolgozótól megtudjuk, hogy március 1-jétől dolgoznak a faházban, de lehet, hogy azt is elbontják a fejük fölül, és akkor a lakókocsiba költöznek. Legalábbis Bakarád szaktárs ezt mondta nekik...

— Szabó György művezető azonban megnyugtatta őket:

— Erre nem kerülhet sor, a faház különben is a felújítást végző

magasépítési üzem tulajdona. Majd így folytatja: — A felújítást rövidebbre terveztük, de állandóan új problémákkal találkozunk. A munka előrehaladtával egyre több javításra váró hibát fedeztünk fel. Véleményem szerint jobban járna a posta, ha új épületet építene ide. A felújított épületben most megmarad a régi, elavult cserépkályha, pedig itt van a gázvezeték az utcában, csak be kellene vezetni a házba. Ezzel azonban a vezetők nem foglalkoznak. Jó lenne, ha az illetékes személy a döntés meghozatala előtt kijönné a helyszínre és körülnézne. Nem hiszem, hogy a döntéshozók közül bárki is kint járt volna az építkezés megkezdése előtt.

Az átépítés — „természetesen” — várhatóan nyár végére fejeződik be, ha nem jön közbe valami...

Velence 1

A postahivatalt már messziről felismerjük. Hogy miről? Természetesen itt is lakókocsi áll az épület előtt. Az rögtön látszik, hogy ez lehet a főposta. A lakókocsi itt ugyanis „csak” kiegészítő helyiség. Itt dolgoznak reggel innen indulnak munkára a kézbesítők. A „bódé” most csendes, csak egy postáskisasszonyt találunk benne. De reggelente nyolcan tülekednek itt. Hogyan férnek el? Talány.

(Folytatás a 6. oldalon.)

Örülünk, mert az évek óta kritikus helyzetben levő postai hírlapterjesztés reformja, a kereskedelmi tevékenységgé való szervezés megkezdődött.

Örülünk, mert az előkészítésben résztvevők nyitottak az érdekeltek véleményei iránt, sőt jó nevű külső céget is felkérték a hírlapterjesztési tevékenység átvilágítására.

Rettegünk, mert számtalan helyen jelennek meg a „mendemondák megszüntetése érdekében” cikkek, melyek a hírlapterjesztés területén dolgozókat korántsem nyugtatják meg.

Nem tudom eldönteni, hogy felelőtlenségéből, hanyagságból, vagy általam nem ismert érdekből jelent meg a dolgozókat félrevezető interjú az Új Posta Magazin című lapban.

Az említett cikk május elején készült, és a hírlapterjesztési tevékenység piaci viszonyokhoz való igazításának munkálataiból csak egyetlen részterülettel, a hírlapárúsítás privatizációjával foglalkozik. A szerkesztőség, sajnos nem vette figyelembe a cikk megírása és a megjelenés közötti időszakban lezajlott egyeztető tárgyalások döntéseit.

Határozottan állíthatjuk, hogy abban a lapban, amely a postás dolgozókat hivatott szakmai oldalról tájékoztatni, az ilyen tartalmú cikkek nem járulnak hozzá ahhoz, hogy a dolgozók figyelmüket munkájukra, a szolgáltatás teljesítésére fordítsák. Ezért a Postai Dolgozók Szakszervezete határozottan tiltakozik az ilyen jellegű „tájékoztatás” ellen.

Szakszervezetünknek is célja, hogy a hírlapterjesztés a kor szelleméhez igazodóan piaci viszonyokon alapuljon, a posta nyereséges üzletgá vá fejlődjön, úgy, hogy az a hírlapter-

jesztésben dolgozóknak is előnyére váljon. Ezért határozottan kiállunk amellett, hogy a hírlapterjesztés mielőbbi, teljes átalakítására van szükség.

A hírlapterjesztés jogi korlátai ma már a működőképességet veszélyeztetik, ezért a terjesztési monopólium megszüntetésével egyidejűleg a szerződéskötési rendet is felül kell vizsgálni, és a szerződéseken keresztül kell érvényesíteni a piac törvényeit.

A terjesztési struktúrát a lehető legrövidebb idő alatt, lehetőség szerint egy ütemben kell átalakítani, úgy, hogy a piaci feltételek változásaihoz azonnal tudjon alkalmazkodni. A terjesztésben a döntési szinteket csökkenteni kell, és a döntési hatásköröket a végrehajtás szintjéhez kell közelebb vinni. Ehhez három nagy feladatot kell végrehajtani, melyek előkészítő munkáin már dolgoznak a szakemberek:

- a hírlapterjesztés racionalizálása végett a postai szolgáltatásoktól külön kell választani, úgy, hogy az előfizetést és az árusítást külön-külön rendszerre fejlesszük;

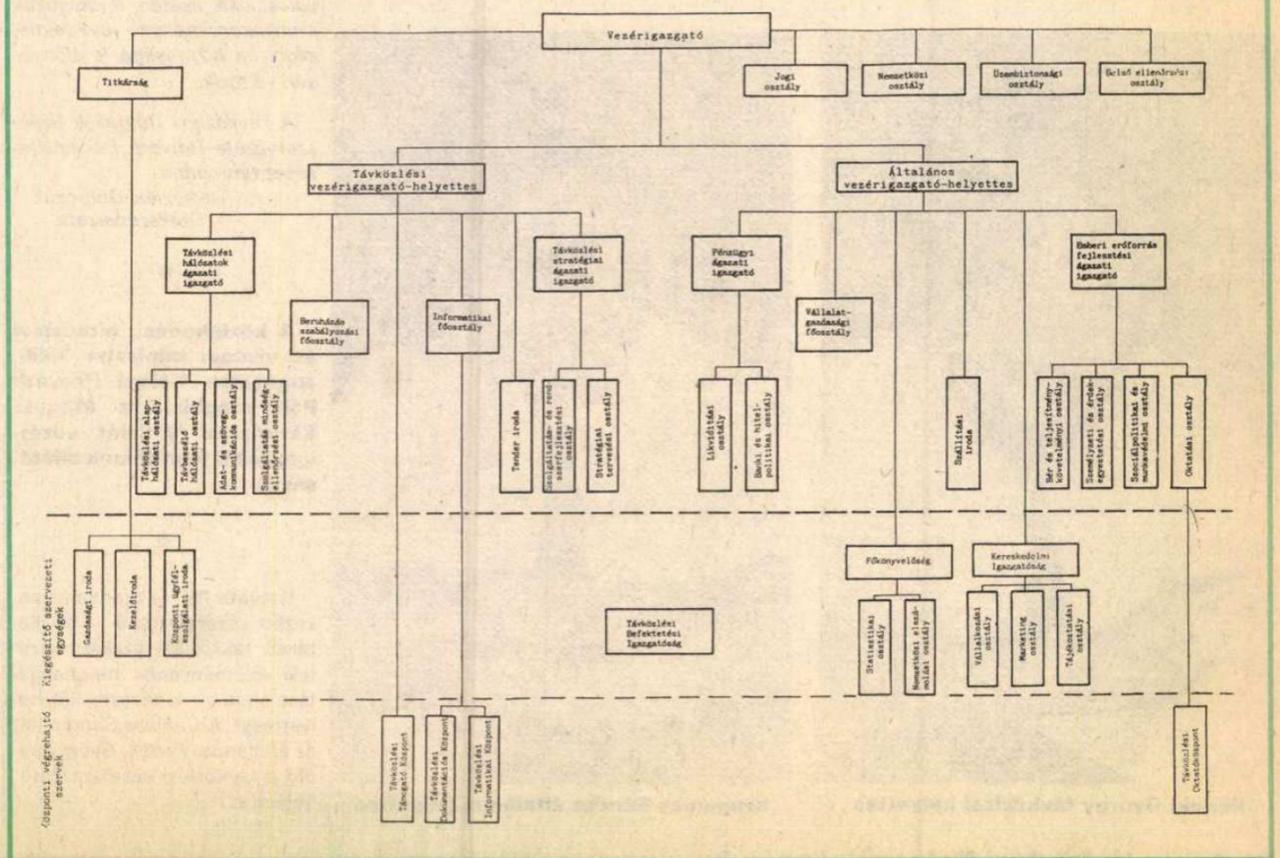
- a felesleges megterhelések megszüntetése céljából a jelenlegi túlméretezett adminisztrációt radikálisan csökkenteni kell;

- csak ezek után, s az érdekvédelmi szervezetekkel közösen kialakított feltételek megteremtése esetén lehet a hírlapárúsítást privatizálni.

A hírlapterjesztésben dolgozók érdekében követeljük, hogy már az előkészítő munkálatok során megfelelően tájékoztassák őket az elképzelésekről, s a döntések kialakításába a dolgozókat vonják be.

— konrát —

MAGYAR TÁVKÖZLÉSI VÁLLALAT — VEZÉRIGAZGATÓSÁG

Új vezetők a Távközlési Vállalat élén

Horváth Pál a moszkvai Híradástechnikai Egyetem automatikus vezetékes híradás szakán 1973-ban szerzett villamosmérnöki oklevelet. 1978-ban digitális rendszertervező szakmérnöki oklevelet kapott a Budapesti Műszaki Egyetem villamosmérnöki karán.

1973 és 1986 között a Posta Központi Táviró Hivatalnál dolgozott, először az önálló adatátviteli csoport, majd 1981-től a fejlesztési osztály vezetője volt. Fő tevékenységi köre az adatátviteli és a telematika területéhez kötődött. Az első években az adatátviteli utak és modemek mérés-technikájának fejlesztésével foglalkozott, de üzemviteli munkát is végzett. Részt vett a tároltprogram-vezérelt táviró és adatkapcsoló központ és a vonalkapcsolt adathálózat eszközeinek beszerzésében, a hálózat kiépítésében és a szolgáltatás beindításában.

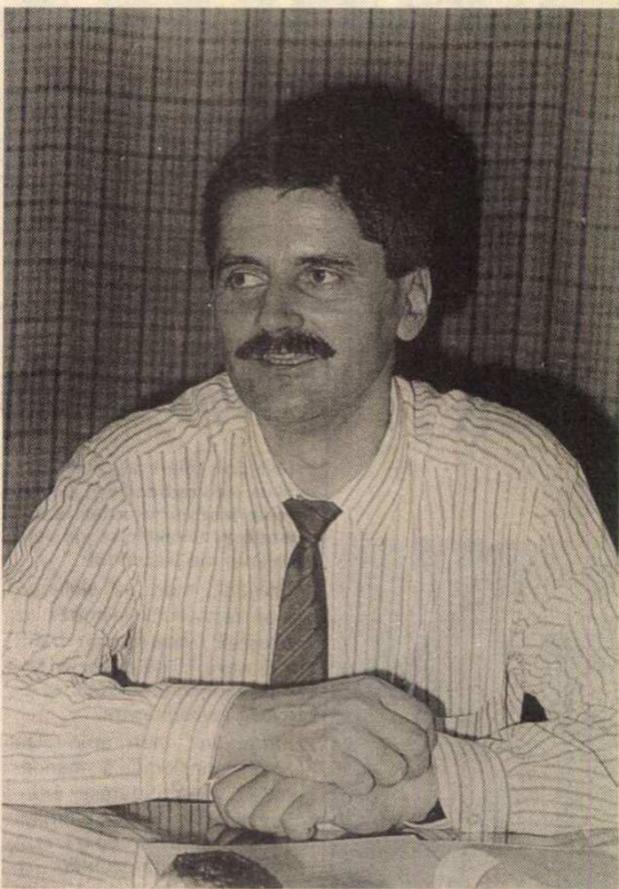
1982 óta sokat foglalkozott az integrált digitális adathálózat rendszer-technikájával: koordinálta a rendszer-technikai terv kidolgozását, egyes résztervek (hálózatszinkronizációs terv, interfész terv) kidolgozásában is részt vett. Ezenkívül a kísérleti csomagkapcsolt adathálózat létesítésének és a telematikai szolgáltatások (telex, videotex) bevezetésének előkészítésében is részt vállalt. Foglalkozott az üzenetkezelés kérdéseivel.

1986 és 1989 között a Magyar Posta Központjának kapcsolás-technikai ügyosztály-vezetője volt. Feladata a távbeszélőközpontok üzemeltetésének és karbantartásának irányítása és ellenőrzése volt. Az időszak legnagyobb feladatát a digitális távbeszélőközpontok üzemvitelének a megszervezése jelentette, melyet eredményesen megoldottak.

Ez év január 1-jétől a Magyar Távközlési Vállalat üzemviteli vezérigazgató-helyettesi beosztásában dolgozott. A Magyar Posta szétválásával kapcsolatos feladatokon túl döntően üzemviteli, irányítási és fejlesztési kérdésekkel, valamint a vállalat átalakításának előkészítésével foglalkozott.

Szakszervezeti vélemények, igények

A Távközlési Dolgozók Szabad Szakszervezetének orszá-

Horváth Pál vezérigazgató

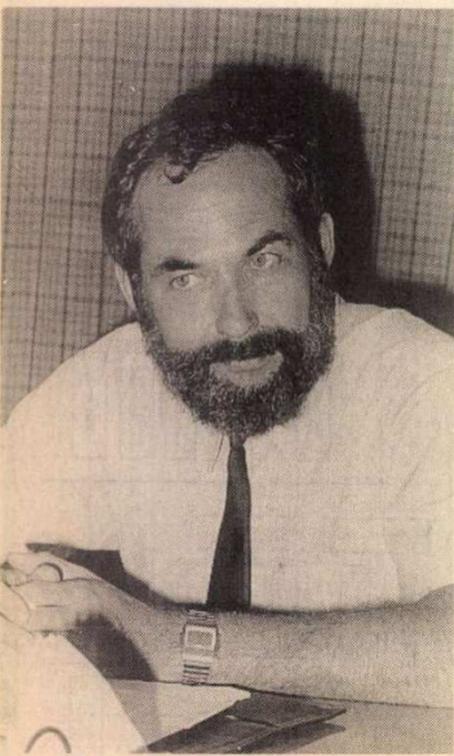
gos titkári tanácsa július 26-án megtárgyalta Horváth Pál kinevezési javaslatát, és a jelölt jelenlétében az alábbi véleményt alakította ki.

A leendő vezérigazgatótól a dolgozók megfontolt, kellő átgondoltsággal és előrelátással járó vezetői, irányítói munkát kívánnak, abból a célból, hogy a reális helyzetet felmérve a Távközlési Vállalatot hatékony, versenyképes, a kialakítandó hírközlési piacon a vezető, irányító pozíciót megőrző vállalat-tá tudja átalakítani.

Szükséges, hogy a tevékenységet irányító minisztérium mielőbb alakítsa ki a kormányzati hírközlés-politikát, szabályozza a távközlési piacot, készítsen és fogadjon el az új hírközlési törvényt, mert csak ezek birtokában, illetve elfogadásuk után válik egyértelművé a Távközlési Vállalat jövőbeni feladata.

A Távközlési Vállalatnak mint munkáltatónak és a munkavállalói érdekképviseleti szervek jó kapcsolatrendszerének jelentős szerepe van abban, hogy a vállalati stratégiát a dolgozók elfogadják és magukénak érzé-
*
Ebből a célból:

- szükséges, hogy a vállalat új vezetősége és a szakszervezetek mielőbb tekintsék át 1990

Perlaki György távközlési helyettes

Krupanics Sándor általános helyettes

kus (államigazgatási típusú) irányítás lényeges oldása, a területi önállóság, hatáskör jelentős növelése, főleg a szolgáltatást igénybe vevő ügyfelekkel közvetlen kapcsolatban álló távközlési, üzemek területén;

- olyan vállalati költség-gazdálkodás kialakítása, amely tudatos költségfigyelést és elemzést végez;

- komplex kereskedelmi, marketingtevékenység megszervezése, mely folyamatos, preventív fogyasztói igényfelmérést végez, és megteremt a piaci realizálás feltételeit;

- a távközlési üzemek maximális önállósága az üzemeltetés területén, az országos üzemeltető, irányító központ létrehozásával együtt;

- a fejlesztési (innovációs) folyamat felülvizsgálata és szabályozása a felesleges átfedések megszüntetésével, és a felelősségi pontok egyértelmű meghatározásával.

A TDSZSZ országos titkári tanácsa javasolja, hogy a távközlési vállalat vezetősége a jelenlegi közép szintű vezetők munkakörére is — hasonlóan a minisztérium által kiírt vezérigazgatói pályázathoz — pályázatot hirdessen meg.

A TDSZSZ igényli, hogy a kinevezett új vezérigazgató rövid időn belül ismertesse az érdekképviseleti szervekkel a vállalat stratégiáját, és a rövid távon legfontosabbnak tartott feladatokat.

Távközlési Dolgozók Szabad Szakszervezete

*

A közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter írásos megkezdés alapján a Távközlési Dolgozók Szakszervezete a hozzá tartozó területeken a tagság véleményét kérte Horváth Pál kinevezésével kapcsolatban.

A Távközlési Dolgozók Szakszervezetének Intézőbizottsága, alapszervezeti titkárai — a dolgozók széles körének egyöntetű támogató véleményének birtokában — örömeiket fejezték ki a tervezett vezérigazgatói kinevezéssel kapcsolatban, mivel Horváth Pál személyében olyan vezetőt tisztelhetnek majd, aki fiatal, jól érti szakmáját, s már eddig is sokat tett a távközlés fejlesztéséért.

Minden remény megvan rá, hogy a jelölt pályázatában vázolt elképzelések, tervek megvalósulása esetén a dolgozók munkakörülményei, jövedelme, szociális biztonsága is előnyösen változik.

A Távközlési Dolgozók Szakszervezete Horváth Pál kinevezését támogatja.

Távközlési Dolgozók Szakszervezete

*

A közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter 1990. augusztus 1-jével Horváth Pált megbízta a Magyar Távközlési Vállalat vezérigazgatói teendőinek ellátásával.

*

Horváth Pál, az újonnan kinevezett vezérigazgató — az illetékes távközlési szakszervezetek véleményének meghallgatása után — kinevezte két helyettesét. Krupanics Sándor lett az általános, Perlaki György pedig a távközlési vezérigazgató helyettes.

A Városház utcai fiúk!

A Fővárosi Tanács 80873/2/90. számú határozata értelmében 1990. augusztus 1-jétől az aluljárók közterületein nem engedélyezik a hírlapárusítást, eldobás terhe mellett.

Az indoklás sarkköve: a hírlapárusok akadályozzák az átmenő forgalmat (pontok?). Jelenleg két helyszínről van szó, az Örs vezér téri, valamint az Astoria aluljáróról, melyeken alaponta 80—100 ezer ember halad át.

Az Örs vezér téri aluljáróban az átadás óta, immár 20 éve árusítanak újságot, közmegegyezésre. A tanácsi határozat elnyerte a vevők „rokonszenvét”, ez idáig több mint ötezen írták alá a lapárusok által szerkesztett tiltakozó leveket. Az aláírók továbbra is itt, a megszokott helyen, munkába menet és onnan jövet szeretnék megvenni az újságot.

Az egyik vevő, aki szintén aláírta a tiltakozó ívet, mondja: — „Tudja, ez egy melós-környék, nekünk mostanra már megint csak a fröccs, a cigaretta és az újság a szórakozás, és most ezt is ...” nem folytatja tovább, legyint és szótlanul továbbterülethez.

A Magyar Posta Vállalat illetékesei próbálnak egyetértésre jutni a tanáccsal. A több tízezer vevő és a hírlapárusok bizakodnak.

A metróban a még szinte nyomdameleg délutáni Kurirban olvasom a majd egyoldalas cikket: „Kifelé a hírlapárusokkal — szolidárisak a kollégák.”

Felöltik bennem a kérdés, ott a Városház utcában, miközben utolsó döntéseiket hozzátok, gondolatok-e az újságot olvasókra és az azt árulóokra?

Meszlényi Ferenc
PDSZ

*

A Távközlési Dolgozók Szakszervezete ezúton is kifejezi szolidaritását és támogatását a hírlapterjesztés területén tapasztalható problémák sikeres megoldásához.

TDSZ

A Magyar Műsorszóró Vállalat új vezérigazgatója: Bartha József

1960-ban kitűnő eredménytelősköz-fejlesztési tervek előnyel érettségizett, majd a Budapesti Műszaki Egyetem villamosmérnöki karán a gyengeáramú szakon tanult tovább. Az egyetem elvégzése után 1965-ben a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság fejlesztési osztályára került a sztereo rádióműsor-szórás bevezetésének témafelelőseként.

1968-tól 70-ig szakmérnöki képesítést szerzett kitüntetéses diplomával. A későbbiek során részt vett a tévéadó-állomások rekonstrukciós tervezési irányelveinek kidolgozásában, s a kab-hegyi és a kékesi rekonstrukció létesítményfelelőse is volt. 1973-ban átkerült az igazgatóság beruházási osztályára, ahol szintén URH-beruházásokkal foglalkozott. 1974 októberében megbízást kapott a fejlesztési osztályvezetői teendői ellátására. Az osztály feladatai közé tartozott: a távlati fejlesztési tervek kidolgozásában való közreműködés, a közep-távú ál-

lősköz-fejlesztési tervek előkészítése, a távfelügyelet üzemeltetési rendszer fejlesztése és a berendezések fejlesztésének irányítása.

Fejlesztési osztályvezetőként sok energiát fordított az újtömozgalom fejlesztésére. Az igazgatóságnál bevezették a decentralizált elbírálást, s ezt követően néhány év alatt meg-háromszorozódott a hasznosított újítások száma.

1986-tól fejlesztési igazgatóhelyettesként állt helyt, hiszen a beruházások a műsorszórásban az előzők háromszorosa, a mikrohullámú távközlésben pedig tízszeresére növekedtek.

1988-ban elvégezte a Közgazdaság-tudományi Egyetem iparszakát. Felsőfokú angol nyelvűvizsgája van.

A közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter 1990. augusztus 1-jével megbízta a Magyar Műsorszóró Vállalat vezérigazgatói teendőinek ellátásával.

Új helyen — félig elfelejtve?

Szeretnék egyszer egy olyan postahivatalt látni, melyet a tervező úgy álmodott meg, hogy a hivatalvezetővel kéz a kézben ballagnak a mennyországba, ahol kék az ég, csókot nyomnak egymás homlokára, s e kis kitérő után a legnagyobb egyetértésben térnek vissza dolgos hétköznapjaink közé.

A tervező viszont azzal dolgozik, amit kap. Ha a főfal ívelt, nem tervezhet szögleteset, ha a vizes blokk ott van, ahol van, nem építhet oda főpénztárt. A dolog ilyen egyszerű. Egyszerű a csudát, de ezen változtatni egyelőre nem lehet.

— Van, amin lehet — mondja beszélgetőpartnerem, Póth Istvánné, az Újpest 5-ös hivatal vezetője.

— Nálunk például a kezelőasztalokkal volt gond, de az

utolsó pillanatban megfelelően alakították át, így most számunkra a munkahelyi feltételek jónak mondhatók. Problémát jelentett az is, hogy én is későn jöttem ide, s a szakmai kialakításba már nehezen szólhattam bele. Ez egyébként, úgy érzem, általános gond; a tervező lehet bármilyen jószándékú, ha nem érzékeli, mit jelent az ablak mögött dolgozni, felemás dolgok sikerednek.

— Valójában azért a legfontosabb az ügyfél hangulata, s ahogy ezt a hivatal elnézem, ezzel itt nem lehet gond.

— Nincs is. Április 5-én nyitottunk, napi két műszakban dolgozunk, szombaton is nyitva tartunk. A lakosság számára minden bizonnyal nagy könnyebbséget jelentünk. Nagyon fontos az is, hogy idegenhivatali kézbesítésünk is van, az Újpest 1-es kézbesítéséből is veszünk fel, s így az ügyfél egyszerűbben jut küldeményéhez. Az, hogy hivatalunk kicsi, az tény, de ez volt az adottság, ezen változtatni nem lehet. Kicsi a főpénztár, sok kicsi helyiségünk van, most már mit tegyünk?

— Hogyan állt össze a kollektíva? Különböző hivatalokból verbuválódtak össze, vagy voltak új dolgozók is?

— Vegyesen. Van új postai dolgozóink, vannak más hivatalokból is, s mintegy hatan a régi munkahelyemről jöttek velem. Létszámgondunk egyelőre nincs, bár egy kollégánk most lépett ki, s az eredeti húszas

Lavajné Király Kornélia

létszám így 19-re apadt. Ezzel a létszámmal, az esetleges betegségeket is számítva, s a szabadnapokat is figyelembe véve, maximálisan helyt tudunk állni. Reméljük, az új létszámfelmérés — amit most várunk — nem változtat ezen.

— A világ sok sarkában nagyfokú illetlenség pénzzel beszélni. Magyarországon ezzel kezdődik egy beszélgetés, nos, hogyan állnak pénz dolgában?

— Új hivatal lévén a kezdéskor szabad kezet kaptam. Az OTP-hez, a bankokhoz képest kevés a fizetésünk, különösen a kezdő dolgozókat tartom igen alacsonynak... Nem tudom milyen lesz az új bértömeg-gazdálkodás, reméljük, megfelelő. Mi valószínűleg jól járunk, mert feltöltött létszámmal dolgozunk, vannak viszont hivatalok, melyek kevesebb emberrel dolgoznak, mint a kívánalom, ott viszont a jelenlegi állapotot veszik figyelembe.

— Kedves, hogy másra is gondol, mégis, hogy érzi magát mint postás dolgozó? Pénzre koncentráló harcunkban az elismerés, az esetleges elismerés már semmit sem számít?

— 20 éve dolgozom a postánál, az elismerés lehetne konkrét is, kézzelfoghatóbb, valóban elismerés. Ez bizony sokszor hiányzik, pedig jólesne. Ami a pénzt illeti, ez egy év múlva derül majd ki, amikor a célfeladatot teljesíttem. Ha teljesítettem... Egyáltalán

nem kapok többet, mint az előző hivatalomban.

Bárnyfelhők ugyan nem úsznak az Árpád úti postahivatal felett, biztató dolgok azért vannak. Lavajné Király Kornélia szakszervezeti bizalmi viszont kifejezetten dühös. No nem az asztalt csapkodja, egy ilyen kulturált hivatalban ez nem is ille, sértődöttsége azonban így is nyilvánvaló.

— Mióta itt vagyunk és átkeültünk egy másik alapszervezetbe, azóta itt sem voltak. Régi szervezetünkben megvolt a kapcsolat, bármilyen problémával fordulhattunk hozzájuk. Most nem is ismerem a szakszervezeti titkárt, általában senkit, azt is úgy nyomoztam ki, hogy hova tartozunk. Szakszervezeti beutalót sem kaptunk. Ha időm engedi, utánezek a dolognak.

— Én úgy gondolom, egy ilyen új hivatalt kicsit pályogtatni illene, ám a jelek szerint erről itt szó sincs...

— 27 éve vagyok szakszervezeti tag, fizetem a tagdíjat, most mégis hatszor egymás után kaptam a felszólítást, vonatják-e ezután is, vagy nem. Hátnyos választoljak: igen. Ennyit a gondoskodásról. Régi körzetünk, a 72-es még egyszerű, utólagja elvisz minket egy háromnapos kirándulásra Szabolcsba, de hogy ezután mi lesz, nem tudom...

Az újságíró nem oszt, és nem is oszthat igazságot, autóbuzst sem bérelhet, s a főnöknőjét Csepelről Újpestre követő dolgozóknak sem emelheti a fizetését a duplájára. Egyet tehet, leírja a tényeket, s pontot tesz írása végére.

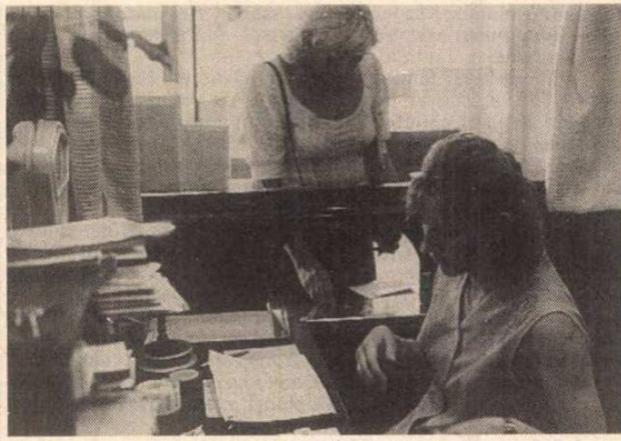
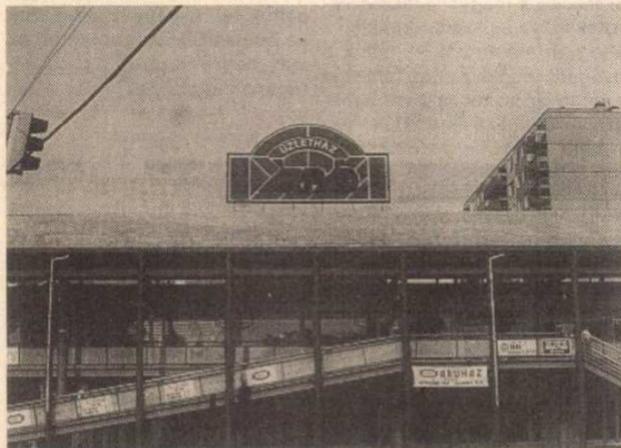
A pontot nála sokkal illetékesebbek feloldhatják, sőt érzése szerint ez a dolguk. Kérem tisztelettel, én tudom, hogy egy 19-20 fős kollektíva nem a világ közepe. Egyben mégis biztos vagyok: 20 ember jó közérzete megsokszorozódhat, és sokan elvégezhet hasonlókat. Őket ügyfeleknek hívják. Akikért épült és üzemel az Újpest 5-ös hivatal.

És ezen nem árt elgondolkodni.

Veégh Ádám

Póth Istvánné

Balatonfüred továbbra is a tagság szolgálatában

A szakszervezetek az elmúlt években jelentős változásokon mentek át, szervezetükben és tartalmi munkájukban egyaránt. Ezen új követelményeknek meg tudnak-e maradéktalanul felelni a tisztségviselők? Választ erre a jövő ad, de mi, a szakszervezetek balatonfüredi oktatási intézete, segíteni szeretnénk, hogy eredményesen szolgáljuk a munkavállalók, tagságunk érdekeit.

Tájékoztatjuk a tagságot, hogy az intézet változatlan színvonalon új oktatási tartalommal és formákkal áll a tisztségviselők rendelkezésére októbertől ápriliséig.

Figyelembe véve a feltétele-

ket, rövidítjük az időtartamot, többségében 2-3 napos tanfolyamon egy-egy témában az intenzív elméleti és gyakorlati felkészítést vállaljuk a legújabb tapasztalatok alapján. Igény esetén hétvégén is várjuk az érdeklődőket. Hosszabb időtartamú tanfolyamunk az szb-elnökök, titkárok főbizalmiak számára készült, és különböző idő-kímélő formában szervezódik.

A tartalom is igazodik a mai igényekhez, megismerhetők lesznek a munkahelyi érdekegyensúlyok, a béralku gyakorlata, a munkahely megőrzésének lehetőségei, a gazdasági szervezetek átalakulási módjai és következményei, a szociális felté-

telek. Fejlesztési lehet az előadó- és vitakészítést, segítséget nyújtunk az eredményes tárgyalások vezetéséhez és a részvételhez, az emberekkel való bánásmóddhoz.

Részt veszünk a dolgozók átképzésében is. Programunk közép- és felsőfokú végzettséget adó tanfolyamokat is tartalmaz, részben hagyományos témákban: munkaügy, szociálpolitika, személyzeti ügyek és társadalombiztosítás; részben új témákban: személyi-számítógép kezelői és üzemeltető, idegenforgalmi, vállalkozó.

Tanfolyamaink ez év őszétől ugyan térítésesek, de az MSZOSZ szervezetei számára

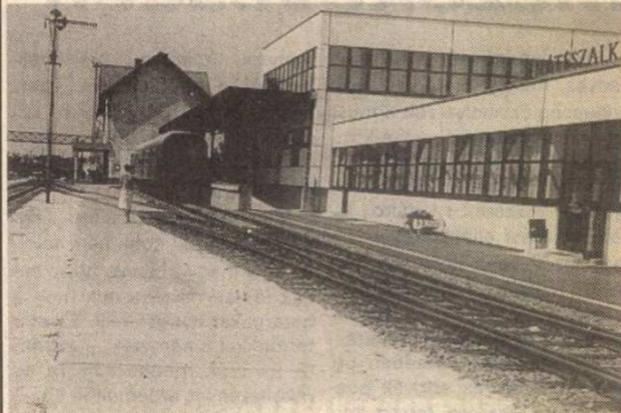
kedvezményesek, sőt azon alapszervezetek, amelyek 3 alkalommal igénybe veszik szolgáltatásainkat, a negyedik tanfolyamot ingyen kapják.

Reméljük, programunk felkelti érdeklődésüket. Az érdeklődők programfüzetünket megtalálják az ágazati és szakmai szakszervezeteknél, a szakszervezeti bizottságoknál.

Részletes felvilágosítással Tanulmányi osztályunk szolgál. Cím: Szakszervezetek Oktatási Intézete, Balatonfüred, Széchenyi u. 20. 8230 Telefon: 06-86-43-033 és 42-292.

Szakszervezetek Oktatási Intézete

Új hivatal Mátészalkán

Kitűnő írónk, Végh Antal 1972-ben megjelent „Erdőháton, Nyíren” című nagy sikerű könyvében elmarasztalóan ír Mátészalkáról. Külön fejezetben számol be a vasútállomás és környékének siralmas állapotáról. Azóta azonban majdnem húsz év telt el, és a város arca szinte napról napra változik: fejlődik, szépül, gyarapodik.

1990. július 6-án az itteniek régi álma teljesült, amikor átadták a közönségnek a vadonatúj vasútállomást. Ennek az impozáns épületkomplexumnak az egyik szárnyában kapott helyet a pályaudvari postahivatal. Az ünnepélyes átadás utáni napokban, a kora reggeli órákban Papp Lászlóval, a Mátészalka 2-es postahivatal vezetőjével beszélgettem.

A hangosbeszélőn éppen közlik: Budapestről postavonon érkezett a második vágányra. A hivatalvezető javasolja, tekintünk meg előbb a mozgópostai kezelést. Büszkén mutatja a külön erre a célra épült postavágányt.

— Most már nem kell dolgozóinknak a csomagokat, levélzárakat, hírlapkötegeket a vágányok között, a forgalmas útestesten át, targoncával a hivatal elé szállítani, mint tettük ezt sok éven keresztül — mondja a hivatalvezető.

Valóban, a postakocsit egészen a csomagraktár elé tolatják. Az átrakás gyorsan halad, ide még targoncára sincs szükség, hiszen a megrakott peronkocsikat csak pár méternyire kell tolni. Ezután szemrevételezzük a mintegy 160 négyzetméter alapterületű átmenőcsomag-raktárt. A tágas, jól megvilágított helyiségben osztják szét a nyolc távolsági és a két helyi járat részére szóló csomagokat és egyéb küldeményeket.

— A gépkocsikkal való kezelés már nem olyan zökkenőmentes — sajnálkozik Papp László — a nyolc IFÁ-ból és a két Barkasból egyszerre csak négy nagy kocsit és egy Barkas fér a trepphez.

Belépve a rovatolási terembe, a hivatalvezető egy kicsit bosszúsán mondja: — Nem akarok ünneprontó lenni, lát-szatra itt sem hiányzik semmi, pedig a legfontosabbat, a bontási asztalt valahogy kifelejtették. Reméljük, ezt a hiányosságot hamarosan pótolni tudjuk. Ezen a munkahelyen éjjel-nappali szolgálat van.

A négy munkahely felvételi helyiség minden igényt kielégít. Tiszta, kulturált környezet fogadja itt a közönséget. A falakon képek, az ablakon dívatos függöny és mindenfelé szobanövények. A lépcsőt szőnyeg borítja. Az emeleten található a gazdaszoba, a helyi ellenőr, valamint a hivatalvezetői szoba. Jó izléssel, kényelmesen berendezve. A szociális ellátottság kitűnő. Beépített öltözőszekrények, külön főzőkonyha. A földszinten és az emeleten tükrökkel felszerelt mosdók, zuhanyozók szolgálják a dolgozók jó közérzetét.

Körsétánk végén Papp László szobájában folytatjuk a beszélgetést.

— A vasútállomáshoz kapcsolódó postai épület hasznos

területe 600 négyzetméter. Ez a beruházás 34 millió forintjába került a postának. Amikor három évvel ezelőtt a belvárosban átadták a supermodern Mátészalka 1-es postahivatalt, bevallom, irigykedtem. Nem hittem benne, hogy egyszer mi is ilyen nagyszerű körülmények között dolgozhatunk. Két évvel ezelőtt szanálták régies régi épületünket. Költözködnünk kellett. A helyi tanács a vasútállomással szemben adott nekünk területet. Ez nagyon nehéz időszak volt. A lakosok a saját szemükkel láthatták, milyen keserves körülmények között dolgoznak a postások. Szerencsére, ez már a múlt. Mint minden pályaudvari postahivatal, mi is arra törekszünk, hogy jó kapcsolatot alakítsunk ki a vasutas dolgozókkal. Szeretném megemlíteni a szalkai állomásfőnök, Prada Zoltán nevét, akihez nem tudunk olyan kérelemmel fordulni, amit azonnal ne teljesített volna.

Papp László mindössze 40 éves kora ellenére a Mátészalka 2-es hivatal egyik legrégebb dolgozója. 1968-ban került ide, valamennyi munkahelyet kipróbált, majd a postatiszti tanfolyam elvégzése után 1977-ben nevezték ki hivatalvezetőnek.

Megtudom még, hogy 240 helyiséggel állnak rovatolási összeköttetésben, a hivatal létszáma 41, az átlagéletkor 30 év.

Búcsúzáskor tapasztalhatom, hogy nemcsak az itteni dolgozók, de a város lakói is örömmel vették birtokukba az új létesítményt.

Kovarcsik Pál

Vidám nemzetközi búcsúest Mezőkövesden

Július utolsó péntekén igen kedves, meleg, családias házi-ünnepség színhelye volt a most már országosan és nemzetközileg is — figyelmes, gondos el látásáról, virágos folyosóiról, igen jól felszerelt szobáiról, kiváló étkezési ellátásáról — híres Mezőkövesd-Höförsdön működő üzemi postásüdülő. A kedves, hangulatos házi-ünnepség a nemzetközi szakszervezeti üdültetés keretében ott pihenő német és szlovák postás csoport részére tartott búcsúest volt. A német szaktársak kéthetes, a szlovákok pedig egy-egy hetes turnusokban üdültek — többen családosan.

A kényelmes bútorokkal otthonosan berendezett szobák az igazi pihenést, az izléses társalgók, televíziók, video, asztalitenisz, biliárd, lengőteke, sakk, kártya, könyvtár, a jól felszerelt gyermekjátékszótér, zenegépek az üdülő postások, illetőleg postáscsaládok különböző korosztály tagjai számára kulturált időtöltést, megfelelő szórakozást nyújtanak, arról nem is beszélve, hogy minden üdülő ingyenes belépőt kap — az üdülés teljes időtartamára — a hő-, illetőleg gyógyfürdő egész területére.

Mindezekhez járul *Bartha Endre* üdülővezető — hivatalos kötelességét jóval felülmúló — szeretetteljes gondoskodása, melyhez méltó segítő társ felesége, a mindenkihez elragadóan kedves, igen megnyerő, és az üdülők által „agyondicsért” közkedvelt *Gizike*. Ahogyan a régi közmondás tartja, kissé vulgárisan: az üveges is üdülő-vezetőknek fújta őket. De az egész személyzet szinte lesi az üdülők kívánságait, és igyekszik azokat teljesíteni.

Mindezekhez hozzájárult, hogy *Lukács László*, a posta-igazgatóság dolgozója német tolmácsként elhárította a nyelvi nehézségeket. *Horváth Kálmán*, a szakszervezet belföldi üdültetési felelőse feleségével, a készséges és közkedvelt *Manikával* igyekezett mindenben a gondnok házaspárnak a mintegy 40 tagú nemzetközi üdülőcsoport ellátásában segítségére lenni. A szlovák üdülőcsoportnak tolmácsra nem volt szüksége, mert vezetőjük igen jól beszél a magyar nyelvet.

Német ...

A német csoport vezetője *Mann Hans-Jochen*, a lipcsei postai igazgatóság közigazgatási vezetője úgy nyilatkozott, hogy nekik ilyen, minden kényelmet nyújtó üdülőlük nincs. Igen emlékezetes marad számukra az Egerbe, a Hortobágyra és a Miskolcra tett látványos kirándulás vidám hangulata is.

Különösen áradozott a miskolctapolcai Barlangfürdőről, a híres egri pince jókedvre derítő borkóstolójáról, a Hortobágy méneseinek, a bivalycsorda, a különleges racka juhok, valamint a rögtönzött lovasbemutató élményt nyújtó látványáról. Egerben idegenvezető mutatta be a történelmi város nevezetességeit.

A magyarokról általában igen szívesen nyilatkozott. Barátságos népnek tartanak bennünket, és szerinte sokkal többet kaptak itteni üdülésük keretében, mint amit reméltek, mind az üdülő vezetőitől, mind a sze-

mélyzet minden figyelmes, készséges tagjától, és ezért egész csoportja nevében köszönetét fejezi ki, elsősorban a nemzetközi csereüdültetés szervezőinek.

Mint németek (azelőtti NDK állampolgárok) soha nem felejtik el a magyaroknak, hogy annak idején mi nyitottuk meg a határunkat nyugat felé. Ezzel a tettünkkel a németek — szerinte — örök megbecsülését és rokonszenvét érdemeltük ki.

Tetszetek neki a postahivatalaink és — legőszintébb csodálatomra — az utcai távbeszélőfülkéket sokkal tisztábbaknak és gondozottabbnak találták, mint amilyenek gyakran Kelet-Németországban láthatók. (?!)

Igen jó emlékekkel távoznak, és már azon gondolkoznak a feleségével, hogy — ha másképp nem sikerül — privátként ugyancsak idejönnek üdülni jövőre is. E sorok útján üdvözlés és köszönet a magyar postásságot. Reméli, hogy a csereakció keretében Németországban üdülő magyar postások is hasonlóan kellemes érzésekkel térnek vissza Magyarországra.

... és szlovák vélemény

A szlovák üdülőcsoport vezetője *Compel Stefan* a roznavai (rozsnyói) vezetékes rádió erősítőgóc csoportvezetője — akit körünkben csak magyarosan Pistának szólítottunk. Szinte tökéletesen beszél magyarul, így külön tolmácsra nem volt szükség. Felesége szintén postás, a hírlapárusok irányítója.

Szintén mindennel meg vannak elégedve. Nagyon tetszik nekik az üdülő. Egy nagyon helyes 17 éves lányuk és egy most kamaszokba lépő fiúk van. Igen értékelték a magyarok barátságos viselkedését, az üdülő vezetőségének és személyzetének gondos figyelmességét, a testvéri magatartást. Még tapasztalatcserére is volt lehetőségük a hasonló munkát végző magyar távközlési dolgozókkal.

Remélik, hogy a cserebaráti kapcsolat továbbra is fennmarad. Szívesen jönnének máskor is. Az egri kirándulás élményeivel gazdagodva térnek vissza hazájukba. Mindent köszönve azzal távoznak: „Viszontlátásra!”

A búcsúesten *Kiss József*, a Távközlési Dolgozók Szabad Szakszervezetének miskolci területi titkára mondott közvetlen hangú beszédet. Hangsúlyozta: reméli, hogy a politikai helyzet-től függetlenül a csereüdültetés folytatódik, mert túl a politikán postás-távközlési mivoltunk a határokon túl is összekovácsol bennünket, mert egy a célunk: a közönség igényeinek minél jobb, minél szélesebb körű kielégítése, kinek-kinek a saját hazájában.

Mind a német, mind a szlovák üdülőcsoport vezetője meghatott, kedves szavakkal mondott köszönetet a magyarországi üdülés igen kellemes élményeiért.

Úgy gondolom, hogy ez az üdülés is növelte a magyar postások és a távközlési dolgozók megbecsülését, s méltón szolgálta a nemzetközi kapcsolatok erősítését.

Horváth Dezső

A „véletlen postás” hűsége

Nagy László 1966 óta postás. Véletlenül került a postához, és véletlenül is maradt itt. Más területre — Kecskeméti Automatizálási Főiskola — jelentkezett. Július 4-én elhelyezkedett a postánál, a hónap közepén kapta meg az értesítést, hogy felvették a főiskolára. A posta akkor jól fizetett (egy 18 éves gyerek nem tudta eldönteni, hogy neki mi a jó), egyhavi kezdő bérből egy öltöny ruhát lehetett venni. A mestere is rábeszélte, hogy maradjon, így lemondott a főiskoláról.

— Nem sajnálja, hogy a postát választotta?

— Nem, hiszen a kezdet kezdetén 1 éves segédtsízi tanfolyamot végeztem, utána rendszeres helyettes lettem. A tanulás azonban hiányzott, így 1972-ben elvégeztem a tiszt

tanfolyamot is. A BUVIG-ra kerültem forgalmi előadónak, itt 1977-ig dolgoztam. 1978-ban végeztem a győri Műszaki Főiskolán, de még mielőtt befejeztem volna, 1977-ben hazajöttem Ceglédre kézbesítési osztályvezetőnek. 1982-ben kineveztek hivatalvezető-helyettesnek, majd 1985. október 1-jétől hivatalvezetőnek.

— Szinte minden területen dolgozott, melyik a legnehezebb?

— A legnagyobb szakmai ismeret igénylő és nyújtó terület az a rendszeres helyettesi munka. Püspökhatvanról Szahalombattáig (Pest megyében) mindenhol dolgoztam. Ez az időszak jó volt arra is, hogy emberi kapcsolatokat teremtsék, megismerjem az embereket, sőt formált engem is. Nem bán-

tam meg, hogy itt maradtam. Sok gond, nehézség volt, de ez az élet minden területére igaz.

— Munkáját hogyan ismerik el?

— Nem panaszkodom, eléggé elismernek. Amióta vezető vagyok, azóta kétszer voltunk élüzem, most oklevelet kaptunk (csak egy hajszálon múlt az élüzem). Ez egy egész kollektív munkáját tükrözi. Egyszer Kiváló Körzet is voltunk. Saját munkámért négyszer kaptam Kiváló Dolgozó kitüntetést, kaptam Elnöki Dicséretet és társadalmi munkám elismeréséért Szakszervezeti Munkáért Oklevelet.

— Milyen társadalmi munkát végez?

— 1975 óta szakszervezeti revizor vagyok, 10 szakszervezeti bizottság tartozik hozzám, az ő pénzügyi dolgaikat ellenőrzöm.

— Magánélete?

— Nős vagyok, két kislányom van, az egyik 6. osztályos, a kisebbik hatéves, még óvodás. Feleségemet akkor ismerem meg, amikor a BUVIG-nál dolgoztam, mint rendszeres helyettes. Előfordult, hogy ki kellett menni hivatalokhoz kiségetni (hirtelen megbetegedés, vagy szabadság miatt). Így kerültem Csemőre is. Itt ismerkedtem meg feleségemmel, aki szintén a postánál dolgozik. Jelenleg körzeti munkaügyi előadó.

Sikerült megalapozni az életemet a postán, nyugodt hátteret jelent a lakás, a család.

— Nem bánta meg, hogy negyedszázada itt ragadt a postán?

— Kaptam ajánlatot más munkahelyre, magasabb beosztásba, de itt maradtam, itt érzem jól magam, itt tudok hasznosan dolgozni.

— fadgyas —

*

A Postai Dolgozók Szakszervezetének alakuló kongresszusán Nagy Lászlót megválasztották a gazdasági ellenőrző bizottság elnökének. (A szerk.)

Videoműsor-készítői tanfolyam

Várjuk mindazon hírközlési dolgozók jelentkezését, akik a Postás Művelődési Központ szervezésében 1990 októberében induló videoműsor-készítői, szerkesztői tanfolyamon szívesen részt vennének.

A Művelődési Minisztérium filmművészeti főosztálya által jóváhagyott, a Magyar Független Film- és Video Szövetség tematikája alapján rendezendő tanfolyamon elsősorban postai és távközlési dolgozók vehetnek részt, de külsősök részvételét sem zárjuk ki. Az előadásokat a filmszakma elismert oktatói tartják, akik az elméleti oktatás mellett gyakorlati bemutatókat is tartanak, és elemzik az elkészült felvételeket.

A képzés fő témakörei: videotechnika (műszaki ismeretek), vizuális nyelv, videoesztétika, forgatási gyakorlatok, gyakorlati bemutatók stb. Minden nagy téma zárásakor írásos vagy szóbeli vizsgát tesznek a hallgatók, a tanfolyam zárásakor vizsgafilmet készítenek. Kiváló vizsga és sikeres videofilm esetén „Szerkesztett videofelvételek” készítésére jogosító, jó és közepes eredmény esetén „Eseményrögzítők” bizonyítványt kap a hallgató.

A tanfolyamon való részvételnek nem alapfeltétele a videokamera megléte, de természetesen előnyt jelent a gyakorlás szempontjából.

A 200 órás tanfolyam 25 héten keresztül, hetente 2x4 órással (kedden, szerdán 17–21 óráig) foglalkozásokból tevődik össze, s 1990. október 9-től 1991. április 16-ig tart.

A tanfolyam helye: a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság sportklubjának terme. (Budapest VIII., Baross u. 11. fszt.)

A felvehető hallgatók száma: 30. Részvételi díj: 6000 forint (külsőknek: 7000).

Jelentkezési és befizetési határidő: szeptember 30.

Előzetes jelentkezés lehetséges levélben, vagy személyesen a PMK irodájában, és felvilágosítás kérhető telefonon *Teknős Erzsébet* művészeti előadótól: 122-8483.

Szívesen fogadnánk a vállalatok által delegált, esetleg anyagilag is támogatott szakembereket, technikusok részvételét tanfolyamunkon, akik ezen képzés birtokában sokat segíthetnek az üzem, vagy a vállalat fontos eseményeinek megőrzésében, a dokumentációs tevékenység, az oktatás megkönnyítésében, és a pályaválasztás elősegítésében.

Kérjük azokat a postai és távközlési szerveket, amelyek már rendelkeznek videotechnikai berendezéssel, legalább egy-egy főt delegáljanak a tanfolyamra! Annál is inkább, mert egyre jobban teret hódít ez a technika, melyet csak jól képzett szakemberek művelhetnek.

Egyéni résztvevők esetén (ha megfelelő videofelszereléssel rendelkeznek) ezt a bizonyítványt az önálló működési engedélyhez a tanácsok elfogadják, és a Video Szövetség is ehhez a végzettséghez köti az amatőr videósook működését.

A tanfolyam indításának feltétele a megfelelő számú jelentkező; reméljük, sikerült felkelteni érdeklődésüket!

— teknős —

Más szemmel Norvégiáról

Jó néhány éves hagyománya van a magyar és a norvég postások szakszervezeti csereüdüléseinek. Lapunkban is irtunk egy csoportok szép élményeiről. Minden évben vannak azonban új dolgok és más „szemüvegek”, mert a látásmód, a benyomások értékelése nem egyforma. Az idén június második két hetében várták a mieinket. A csoport vezetőjétől, *Hazai Gábortól*, a Magyar Műsorszóró Vállalat üzemigazgatójától, az igazgatóság szakszervezeti intézőbizottságának tagjától rövid visszaemlékezést kértünk.

— A tolmáccsal együtt huszonegyen voltunk. Oslótól körülbelül húsz kilométerre szálltunk meg, a sundbakkeni gyógy- és konferenciaközpontban. Jártunk a korábbi csoportok szálláshelyén, ez a mostani minden szempontból jobb. Fő erénye, hogy családias, hiszen rajtuk kívül csak a személyzet lakott ott. Mindenki külön szobát — komfortos, padlófűtéssel — kapott. Külön kell szólni a gondnokról, akinek a figyelmessége egy pillanatig sem szünetelt. Mindenként gondoskodott, ami a kellemes üdüléshez szükséges. Az étkezéssel, az ételről pedig csak felsőfokon lehet beszélni. Ha a svédasztalról valami elfogyott, percek alatt pótolták. Az ellátás minősítése: kiváló.

— Volt egy kis hivatalos tartalma is az útnak. Ha erről hallhatnánk néhány szót.

— Elvittek bennünket az oslói irányítóközpontba és a postatarakbankba. A vezetőket érdekelte a magyar szakszervezetek helye és szerepe, mert — ahogyan elmondták — náluk a nyugodt munka fontos feltétele a jól működő mozgalom. Szakszervezeti aktivistáinkkal továbbra is élő kapcsolatot akarunk tartani, s a kialakult tapasztalatcsere-lehetőséggel élni. Különben érdeklő őket minden, ami a magyarországi változásokkal kapcsolatos.

— Nagyon gazdag volt a program — hallom. — Mi az, ami a legmaradandóbb élmény a csoport számára?

— Nem lehet szavakba foglalni azt a csodálatos élményt, amit a fjordok jelentettek. A magyar csoportok közül mi jutottunk el elsőként erre a gyönyörű útra. Oslótól négy és fél órát vonatoztunk Myrdalba, amely 1100 méter magasan van. Es itt kezdődött a mesevilág... Lehetett a hőmérséklet 20 fok, de mi hógolyóztunk,

mert volt még hó. Azután beültünk egy villamosított vonatba... Csupa kanyar, fantasztikus szerpentin. A vonat egy-egy kanyarban — elég sűrűn — megállt, hogy kedvünkre kigyönyörködhessük magunkat a látványban. Havas-fehér hegycsúcsok, habzó vizesések, kék tavak... Ebben a környezetben ereszkedtünk le 1100 méter magasból a tengerpartra, Flamba. Felejthetetlen.

— Fürdött-e a tengerben? — kíváncsiskodom.

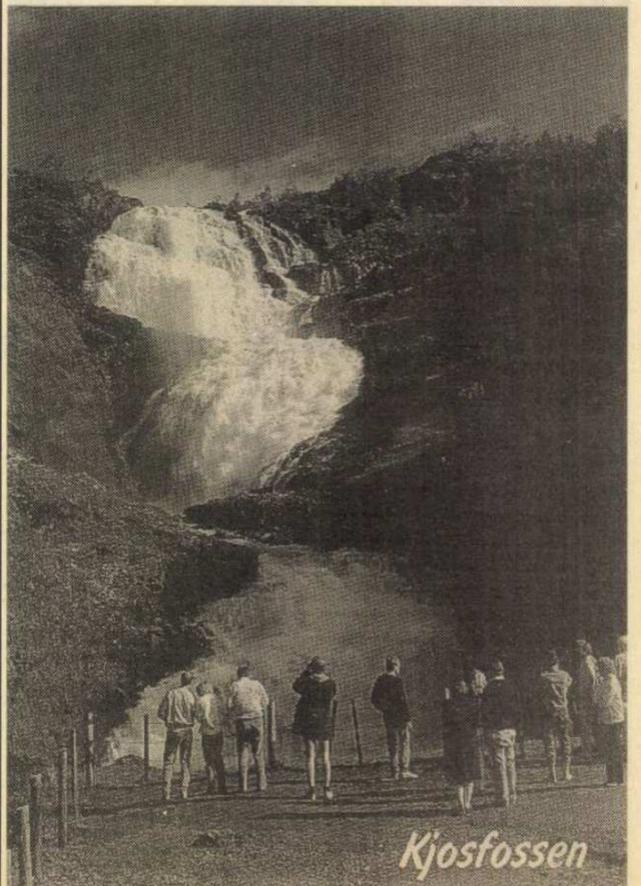
— Egyszer jártam a tengerben, amikor a parton fociztunk, s a labda belerepült a vízbe; talán 12 fokal lehetett. Gyorsan kapkodtam a lábaimat, mert a 24 fokal hőmérsékletben jegesnek tűnt a tenger. Nincs ideje felmelegedni.

— Nagyon kedvesen telt el a búcsúnapunk. Erre a péntekre a személyzetől megkaptuk a konyhát. Negyven személyre főztünk. Hölgyeink csináltak 15 kiló marhahúsból gulyáslevest, csipetkét, mi, férfiak pedig a pörköltfelelősök voltunk. Kértünk sertéscombot, lapockát és csülköt. Az utóbbi gondot okozott, mert tolmácsunk nem tudta lefordítani. Mondtuk a hentesnek, hogy ami a „boka és a térd” között van. Nagyon nevetett, mondott egy furcsa norvég szót, azután gyönyörűen le tisztított csülköt szállított. Nagy volt főztjeink sikere; még a fazekat is „kitünkolták”. A következő csoport figyelmébe ajánljuk, hogy feltétlenül vigyenek magukkal csemegepaprikát! A végére még fánkot is sütőtünk, háromféle lekvárral szolgáltuk fel. A nagy lakoma után az edényeket is mi mostuk el, igaz, nem volt gond, a mosogatógépek segítettek. Ezen a napon a személyzet is vendég volt, a mi vendégünk.

— Más irányú, a szakmánkba illő munka is akadt egy kevés. Az üdülő műholdas tévévéje elromlott, megjavítottuk. (Saját érdekünk is volt, mert néztük a foci-vb-t.) A gondnok megszerezte a szükséges szerzőszámokat, és amikor elkészültünk, kaptunk tőle egy rekesz sört. Ehhez tudni kell, hogy a sör ötször drágább, mint az étel. Azt mondta, ha szerelőd hgy, sokkal többre került volna. Így hát mindenki jól járt.

— Ebben a kedves, barátságos üdülőben jobban éreztük magunkat, mintha — mondjuk — a Hotel Ritzben laktunk volna.

Bánhidi Éva

Egy élményt adó találkozás

Nem tudtam elfogulatlanul örülni, amikor egy június 12-re szóló — író-olvasó találkozóra — meghívót kaptam, hiszen közreműködő vendégként ez alkalommal kedvencemet, *Jókai Anna* József Attila-díjas író-t jelezték. Nevezett találkozót az ünnepi könyvhét tette időszzerűvé, a Postások Szakszervezetének Központi Könyvtára szervezte, igencsak ünnepivé téve az eseményt.

Ezt az állítást a továbbiakban talán lesz alkalommal hitelesíteni. Nem a „lampionos” díszítésből volt több ez alkalommal, a széksorok sem voltak tömöttebbek, érdeklődő, fecsegő hozzászólásból sem hangzott el a több, mint ilyenkor szokásos.

Ami minőségben adott többet, az éppenséggel abból adódott, amiben nem lehetett részünk: a kínos, hosszú szünetek érdektelenséget jelző csendjében. (Ez ugye a mindenkori műsorszervezők rémálma.)

Egyszerű lenne erre azzal válaszolnom, hogy Jókai Anna személyének kiválasztása erre garancia volt, ismerte egyéniségének, előadóképességének sokszínűségét, kitűnő kontaktustermelő képességét, de ez egyidejűleg a szervezők, író-olvasó találkozók lélektanát jól ismerő képességét is dicséri. Mindehhez járult feltételezésem szerint egy kis, finoman rejtett, szerkesztői, előkészítői munka is, amellyel az előzőleg összegyűjtött, írásban feltett kérdéseket, kérdéscsoportokat „dolgozták fel” egy kissé. Finoman rejtett, hiszen mindez semmit sem vett el az ilyen alkalomok jóízű spontaneitásából.

Itt kell bevallanom, természetesen én is készültem „spontán” érdeklődő, csevegő hozzászólásra, valahogy így tervezve bevezetőmet: „Tisztában va-

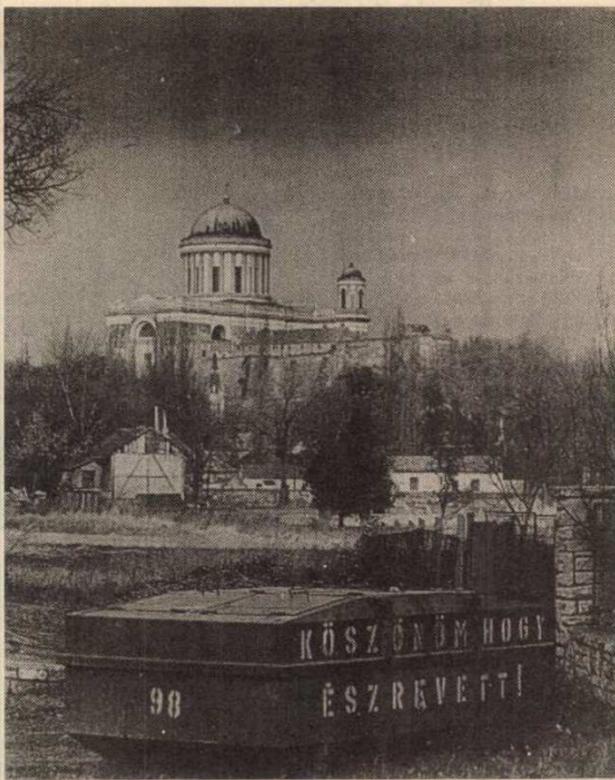
gyok azzal, hogy vétkes időhúzás minden perc, amelyet a kedves írónd mondandójából veszek(ünk) el, de rendkívüli megtiszteltetés, öröm stb. számomra, hogy alkalmam lehet élőben elmondani, kérdezni...” (No, itt terveztem felsorolni mindazt a nem kevés mondandómat, amely felő, valóban az élményszerűbb program rovására történt volna.) Mindezeket megelőzendő a „kérdőcédulára” ennyit írtam: „Köztelen beszélgetést szeretnék sok mindenről... az időbeni lehetőségek szerint. Alíráás: Hálás olvasója.”

Az áhított megtiszteltetésben (némi módosítással) hamarosan lehettem részem. A kedves írónd előadói délutánjának bevezetőjét, mintegy a találkozó mottójaként — persze lehet, hogy ezt csak én véltem annak — az én írásos „bejelentkezéssel” kezdte. Ami mindezek után történt, elhangzott — egy-két perces közbeszólói törréssel —, az egy folyamatos, nagyon tartalmassá, szinészé, kerekké összeállt írói önvallomás volt, életről, emberről, családról, Istentől, történelemtől, napi politikáról, szerelemről, barátságáról, munkáról, önmegvalósításáról, örömeiről, gondokról. Mindenről. Az elhangzottakhoz nem lehetett mit hozzátenni.

Nem véletlenül tud annyira megélni, megírni minket (embereket) Jókai Anna, ha egy konkrét szituációban és szűkebb körben ennyire pontosan tudja megidézni a bennünk éppen jelenlévő gondolatok és érzések sokaságát.

Kedves írónd! Köszönet a számunkra átnyújtott sok-sok, betűben, és ez alkalommal élőszóban rejlő értékadó szépséggért.

Deli Ferencné

Mészáros Ödön: Üzenet

Tisztelt Szerkesztőség!

A RING című képes hetilap tén 150 forint, félfévre 75,30 postai előfizetés-gyűjtési forint, negyedévre 37,65 fokampányt szervez, amelybe rint.

A legjobb eredményt elérő dolgozókat, különösen azokat előfizetés-gyűjtőknek külön a nyugdíjas kézbesítőket, akik jutalmakat is felajánl a szerfeltehetően igen jó személyes kapcsolatban vannak volt körzetük lakóival.

Jelentkezés és további felvilágosítás: Erzsébet (Lenin) körút 9—11. vagy a 141-4320 és a 122-3058-as telefonon.
Földesi József
főszerkesztő

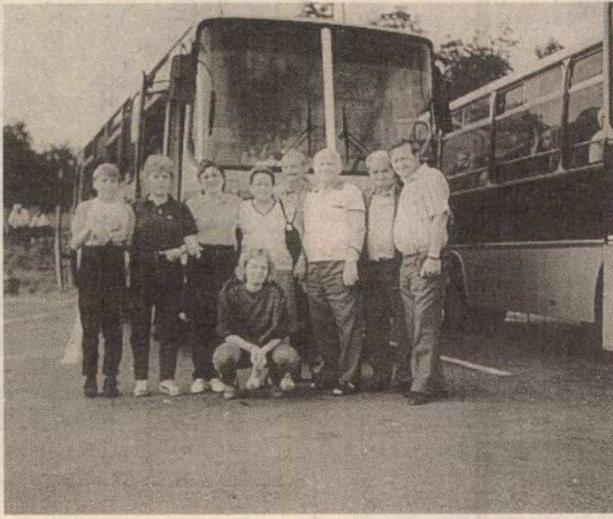
Köszönet a szervezésért

Felejtethetetlen élmény volt számunkra június 7-e. Mi, a Budapest 114-es postahivatal volt dolgozói buszkiiránduláson vettünk részt. Szemelt gyönyörködött látványban volt részünk, megismerkedhettünk a Balatonnak és környékének gyönyörű panorámájával. Nekem különösen nagy élmény volt, mert idős korom ellenére most először volt alkalmam közelről látni a Balatont és környékét.

Nagyvászonyban nagyon jó, kiadós ebédet kaptunk, utána jókedvvel és énekelve továbbmentünk, gyönyörködve a szép tájban, egészen Budapestig.

Ezúton mondunk köszönetet *Magyar Csabáné* szb-titkárnak és a többieknek, akik mindent elkövettek azért, hogy mi hetvenketten jól érezhessük magunkat.

Bolla Kálmán
nyugdíjas

A Postások Erkel Ferenc Zeneiskolája

az 1990/1991-es tanévben az alábbi szakokon hirdert felvételt:

Klasszikus tanszak:

zongora, gitár, harmonika, ének.

A postás dolgozóknak és gyermekeiknek 20 százalékos tandíjkedvezmény.

Dzsessztanszak:

zongora, gitár, bőgő, basszusgitár, szaxofon, klarinét, dob, ének.

Musical stúdió:

ének, hangképzés, korrepetíció.

Beiratkozás: augusztus 21-től, munkanapokon 14 órától 17.30 óráig. (Budapest X., Könyves Kálmán körút 25.), telefon: 113-8211; Törekvés Művelődési Központ.

Cvikli...

A nyugalom a hízás melegágya — szokták mondani —, mert valóban az izgága, ideges emberek általában ösztövérek. Van egy másik alapvető igazság is, hogy az elhízás nemcsak körtünet, hanem körtünet is, mármint főleg az ötvenen felüliek körtünete. Mivel ez a téma napjainkban állandóan napirenden van, szeretnék néhány jó tanácsot adni öszülő hajú, molett, akarom mondani hozzám hasonló „teltkarsú” embertársaimnak.

Tanácsaim arra vonatkoznak, hogy az elhízást hogyan lehet kiküszöbölni, és hogyan lehet bőséges táplálkozás mellett is az állandó, egyforma súlyt megtartani. Persze ez csak a férfiaknak szól, mert a nők úgy kerülnek el az elhízást, hogy egyszerűen koplalnak. Ez nagyon egyszerű és barbár eljárás... Nézni azokat a gusztusos falatokat, ahogyan más eszi... Közben dülledt szemekkel nagyokat kell nyelni a koplalás miatt... Még rá gondolni is rossz.

Egyszóval kedves férfi embertársaim, az elhízás kiküszöbölésének első sarkalatos törvénye, hogy nem szabad mérlegre állni... persze ülni sem. Hogy miért? Mert a mérlegek túlnyomó többsége rossz. Méretkezzen meg valaki például az SZTK-ban, fél kilóval több vagy kevesebb lesz mire otthon a fürdőszobamérlegre áll. Tehát a mérleg a valódi testsúlynál többet vagy kevesebbet mér. Ez a tény viszont igen rossz hatással van a hízásra, mert ha a mérleg többet mutat, a polgár nekibúsul, hogy minden hiába, és mint az idült alkoholisták, vedeli az italt, rohan az Inyencnek boltjába, vagy a McDonald's felé, és elkekeredten tömi magába az ennilót. Ha vi-

szont kevesebbet mutat a mérleg, ez megint csak rossz, mert vérszemet kap, és egyre többet eszik. Meg aztán a mérleg egyébként is hitelét veszítette, amióta behemót embergőliátok súlytalanul lebegnek a világűrben.

A testsúly gyarapodásának és csökkenésének mérésére tehát egy biztosabb mértékegységet kellett kitalálni a súlynál. Ez a mértékegység a szögfok. Feltalálójá pedig nem görög matematikus, hanem Sumák bácsi, egykori szabóm, aki hízásom kezdetén először belevárt hátul a nadrágomba egy megfelelő szögfokú cviklit. Tőle származik a bölcs mondás, hogy amíg a cvikli 50 szögfoknál nem több, addig nincs baj, lehet nyugodtan ennie. Ezt egyébként jóváhagyta egyik orvos ismerősöm is, hogy addig még nem veszélyes a hízás.

Így aztán táplálkozhattam nyugodtan, pedig betartottam lelkiismeretesen a szabályt. Az 50 fokos cvikliket soha nem léptem túl, minden 49 fokos cvikli után új nadrágot csináltattam... Így megtartottam az orvosi előírást is, és nem kellett koplalnom sem... csupán győzni kell nadrággal...
Hogy mit kerestem a múltkor az SZTK-ban? Nehogy félre értse valaki kérem. Csupán a szemészetre mentem. Tudniillik észrevettem, hogy hihetetlen módon gyöngül a látásom. Egyik reggel meg akartam győződni arról, hogy tiszta-e a cipőm. Nézek lefelé, és megdöbbenve tapasztaltam: rövidlátó lettem.

Akárhogy meresztettem a szememet, nem láttam tovább, csak a zakóm középső gombjaféle, és elkekeredten tömi magába az ennilót. Ha vi-

— herváth —

„Mindig vannak terveim”

Csak másodsorra tudtunk feletti nyugdíjastársakat. riportot készíteni vele. Nem (1987-ben Veszprém megyét az ő hibájából maradt el az első találkozás. Az új időpontban a Soproni Postaigazgatóság tszb-titkárának szobájában egy 80 felé közeledő, fáradt öregemberre számítottok, s közben egy alig több mint 60-nak látszó, jó kiállítású, agilis emberrel hozott össze a sors. Mert *Garamvölgyi Elek* ilyen.

Postai pályafutását vonal-felvigyázóként kezdte 1931-ben, majd műszeresként folytatta. 1945 után az igazgatóság távközlési osztályán főelőadóként dolgozott. 1973 végén ment nyugdíjba.

Aktív korában sem volt meg szakszervezeti munka nélkül, nyugdíjasként azonban az egyik legszabot, a nyugdíjasbizottsági tagságot vállalta el, s mint ilyen 14 évig járt az igazgatóság három megyéjét, látogatta a 65 év

felatti nyugdíjastársakat. (1987-ben Veszprém megyét az ő hibájából maradt el az első találkozás. Az új időpontban a Soproni Postaigazgatóság tszb-titkárának szobájában egy 80 felé közeledő, fáradt öregemberre számítottok, s közben egy alig több mint 60-nak látszó, jó kiállítású, agilis emberrel hozott össze a sors. Mert *Garamvölgyi Elek* ilyen.

— Azért kedvelem ezt a feladatot, mert mindenütt szeretettel fogadnak a meglátogatottak. Mindenki — főleg az egyedül élőknek — jölesik az 1-2 óras beszélgetés, emlékezés. Van azonban, aki segítségre is szorul. Erőmhöz mérten ebben is partner vagyok. Az elmúlt év végéig 957 társamat látogattam meg. Közülük kettőnek kezdeményeztem eddig szociális otthoni elhelyezését. Eredményesen.

— Mindig is voltak, s ma is vannak terveim. Eddig az igazgatóság 1674 nyugdíjasának mintegy kétharmadához sikerült eljutnom. Addig nem nyugszom, míg legalább egyszer mindenkihez be nem koptogtatok. Szeretem az embereket, szeretek segíteni. Néha már fáraszt ugyan az utazás, a meglátogatottak öröme, kedvessége azonban kárpótol.

— Én nem nézek szembe a halállal, amíg feladataim, terveim vannak addig nem félek, nem foglalkozom vele. Ez nem is csoda, hiszen még „csak” 78 éves vagyok.

Sajnos, egyre kevesebb az ilyen, önzetlenül segítő ember. Legtöbbünk csak a pénzt hajszolja. Nagy örömmre én találkoztam Sopronban egy Emberrel.

— mez —

Jót nevettem...

Vidám történetek a komoly postáséletből

Még az 1950-es években, az ütemes vastapsok időszakában történt. Álmosító, fülledt, júliusi napon rendezték a Miskolc 1-es postahivatal tágas kézbesítőtermében az úgynevezett szabad pártnapot, amelyre nagynehezen összehozták a verejtékfakasztó kánikulában elgyötört, kézbesítő körútjukból visszahozott egyesített kézbesítőket is. Az előadó egy nem éppen szónoki képességekkel megáldott vasutas káder volt. Akik küldték — gondolom — úgy vélték jó lesz ő is az akkori testvérvállalat dolgozóikhoz, a postásokhoz.

Az előadás a szokásos szólamokból, akkori nagyságaink (amit következetesen cociatetteinek magasztalásából, és a „déliabós” jövő rózsaszínű tündérképeinek látnoki jövendöléséből, s főleg az aranytojást tojó tyúk tarfejű kitalálójának egetverő magasztalásából állott. Természetesen nem mulasztotta el az előadó a világ minden bajának okozóját, a Coca-Colától megrészegült amerikai imperialistákat többszörösen szidni és gúnyolni.

Természetesen amikor a mi akkori nagyjaink nevét említette, jelentőségteles szünetet tartott. Nekünk — az akkori „etikett” szerint — ütemesen tapsolni kellett, sőt amikor sima fejű nagyvezérünk nevét kiejtette, még fel is álltunk, s ütemesen tapsolva (a mai szóhasználat szerint) skandáltuk: „Éljen Rákosi! Éljen Rákosi!” Ez így ment már majdnem egy órája, és az értekezlet már kezdett egy zene nélküli aerobic foglalkozáshoz hasonlítani, ahogy fel-felugráltunk tapsolva és kiabálva.

Egyvalaki azcnban nem ugárdándozott, mégpedig K. barátunk, aki Miskolc egyik legnagyobb körzetében kézbesi-

tett, s aznap igen sok küldeménye volt. Így nagyon elfáradt, s egy darabig még tartotta magát, de aztán a nagy kánikulában a fátadságtól elszunyókált, s előre billent a feje. Csoda, hogy le nem esett a székről. Egyébként ezen nem is csodálkoztunk, hiszen a „derék” előadó olyan monoton, unalmas előadást tartott, hogy mi is — szánkat eltakarva akkorákat ásítottunk, mint a miskolci sötétkapu.

Mivel előadónk vasutas volt, és a postai munkáról halvány „gőze” sem volt, inkább a vasutas életből vett példák-ly igyekezett a szocializmus (amit következetesen cociatetteinek magasztalásából, és a „déliabós” jövő rózsaszínű tündérképeinek látnoki jövendöléséből, s főleg az aranytojást tojó tyúk tarfejű kitalálójának egetverő magasztalásából állott. Természetesen nem mulasztotta el az előadó a világ minden bajának okozóját, a Coca-Colától megrészegült amerikai imperialistákat többszörösen szidni és gúnyolni.

Azóta is, ha valakit érdemtelenül ovációban részesítenek, az akkoriak epésen megjegyzik: „Megtapsolták, mint K. a Rákos-rendező pályaudvart”.

— váth —

(Folytatás az 1. oldalról)

A lakókocsi 1982 februárjában került ide. Akkor arról volt szó, hogy megindul az új postaépület építése. Az építkezésből nem lett semmi, a bódé maradt. Azóta télen-nyáron, kánikulában, és fagyban itt dolgozik nyolc ember. Fűtés, légkondicionálás nincs. A külföldiek messzi vidékről a csodájára járnak. Ilyet még nem láttak Európában.

A téglaépületben talán jobb a helyzet. Talán... Az alig 5 négyzetméteres helyiségbe zsúfolt két ügyfeleket két ablakon szolgálja ki a postai személyzet. Mint mondják, nagyon kevesen vannak. Még négy állandó dolgozóra lenne szükség, helyettük 2 helyettesítő van, egyikük tanuló.

A szomszédokban lévő 6000 fős autókemping forgalma már rég indokolttá tette a bővítést, de fejlesztés helyett csak ígérgetés van. A posta épülete 30 éve bővült. Tatarozás persze volt, de a WC-re még most is csak a baromfiudvaron keresztül lehet ki menni. A mosdó (egy vödör és egy lavór) ugyan benn van az épületben, de ez a helyiség egyben a csomag-, nyomtatvány- és remittendaraktár is. 19-20 hónapja raktározni kell a hangosleveleket, kazettákat. Az anyag 90 százaléka nem mozdult a raktárból, nem kellett senkinek. Igaz, nem is kérte senki. Erőszakkal küldték...

Hogyan lehet kezdet mosni a sok csomag mellett? Bizony, nem könnyen, hiszen a konyhaasztal is itt van. Szerencsére a dolgozók már megtanulták ügyesen kezelni a lavort és a vizeskannát...

— És a szakszervezet? — kérdezem az egyik hölgyet.

— Januárban még befizettük a tagdíjakat, de azóta kiléptünk. Nem csinált a szakszervezet semmit, csak ígérgétek. Minek maradtunk volna?

Dinnyés

A faluban hosszasan — sokáig hiába — keresgéltek a postát. Még akkor is bizonytalanok voltak, amikor közvetlen közelébe értünk. A szédült „kastély”, a frissen ásott árok valahogy nem utalt az intézmény közelségére. Szerencsénkre éppen megérkezett a kerékpáros kézbesítő, őt követve végre megleltük a föld-

hányások között megbúvó „hivatalt”.

Az átalakított lakókocsiban Marx Ilona fogadott bennünket. Megtudtuk tőle, hogy a kézbesítővel együtt csupán helyettesítnek, még a falut sem ismerik. Az eredeti dolgozók mind megbetegedtek, már a költözést is nekik kellett megoldaniuk. A bontóbrigád állandóan sürgette őket, segítséget azonban nem kaptak sehonnán.

— Nehezen találtuk meg magukat — mondom a valóságnak megfelelően. A válasz megdöbent.

— Tudja, nem is igen akarjuk hogy megtaláljanak bennünket. Mint látja, a „hivatal” nagyon „elit” és főleg nagyon „biztonságos”. A múlt hónapban több millió forint volt a forgalom. Pénzt sem hagyhatunk itt éjszakára, így mindennap feladom a bevételt a saját címünkre — amíg úton van a pénz, addig sem lopják el —, s másnap visszahozza a járat.

— Régebben jobb körülmények között dolgozott?

— Eddig Gyúron voltam, ott egy faépületben dolgoztunk, csótányok között. Úgy néz ki, hogy elmegyek a postától. Az új helyemen a pénz is több lesz, a közlekedés is jobb. A busz megáll majd a házunk előtt...

— Itt szörnyű körülmények között, egyedül kell dolgoznom. A lakókocsi a tűző napon van, a kánikulában fürdőruhában dolgoztam, úgy is alig bírtam ki. Mosdó, WC a környéken sincs. Csak a bokrok. Egész nap nem eszem, nem iszom, hogy hazáig kibíriam valahogy.

— Hol lesz az új posta?

— A kastély átépítése után — ki tudja mikor — posta, iskola, öregek otthona kap helyet az épületben. Az iskola elkészül szeptemberre, s csak utána fognak neki a postának, de szerintem sokáig nem lesz belőle semmi...

Pákoz

A csodahival. Már el is felejtetem, hogyan kell kinéznie egy tisztességes postának. Ez viszont csodálatos. Ragyog minden, tisztaság, izléses berendezés. Ha a többiek lakókocsiban láthatnának. Halasi Józsefné hivatalvezető azonban mégsem teljesen elégedett.

Csak nehogy ránk találjanak...

Munka és pihenés a Velencei-tónál

— Most minden nagyon szép. Tavaly áprilisban kezdtek meg a munkálatokat, idén március 14-én volt az átadás. Ez valóban olyan, mint az álom. Van WC, víz, jól érezzük magunkat. Igaz, rá is fért már a felújítás a régi hivatalra, mert azelőtt itt is áldatlan állapotok uralkodtak. Harmancs évét dolgozom itt, még élesen emlékszem a nyomorra. Az átépítés alatt mi is faházban dolgoztunk, egy alumíniumbódé jutott a kézbesítőnek. Egértől kezdve minden volt ott...

— Gondolom persze most is van elég. Egyszerűen nem kapok dolgozókat. Mire betanítok valakit, elmegy. Sok a munka, kevés a pénz. A kezdőknek bruttó 5100 forintot lehet csak fizetni, az én alapom 35 év után 7900 forint. Aki maradna mégis, az a hírlapok miatt szökik meg. Rengeteg a kiadvány és az adminisztrációs munka, megfizetni pedig nem tudják, vagy nem akarják...

Mi lesz így velünk? Kiürülnek a postahivatalok?...

Üdülni európai módon lehet

A Velencei-tó partján nem csak dolgozni, hanem pihenni is a postás dolgozók. Itt, Gárdonyiban működik ugyanis a Posta Szociális Ellátó Kft. üzemeltet.

Bagó Lajos és felesége a tábor megalapításától kezdve irányítja a kemping életét. Ennek pedig már 8 éve.

Mint elmondták a tábor és szolgáltatásai méltán népszerűek, hiszen ilyen kedvezményeket ritkán kapnak a dolgozók.

A tábor közvetlenül a tóparton van, ami már önmagában sem megvetendő körülmény. Ha ehhez hozzávesszük azt is,

A vendéghivogató gárdonyi kemping

sorszóró Vállalat ezt nem teszi, így dolgozóinak a teljes összegét kell fizetniük.)

Nem csoda hát, ha csak előzetes bejelentéssel lehet helyhez jutni a kempingben. A tábor minden évben június 1-jétől szeptember 15-ig tart nyitva, de úgy látszik, ez is kevés. Az idén már május 16-tól fogadtak el előjegyzéseket, így nem csoda, hogy ottjártunkkor, július elején már csak augusztus 25-e utánra volt szabad hely.

Azért nem kell elszomorodni, ha nyaralni nem is, strandolni azért még most is le lehet menni a tóhoz, mert napi belépőt a telt ház ellenére minden postás dolgozónak adnak, mindössze 15 forintért. Így fordulhatott elő az is, hogy a közelmúlt forró hétvégén 5-600-an is strandoltak a 100 személyes táborban. Igaz, hogy a napi belépő fej-

ként 15 forintba kerül, de ha összevetjük a Palatinus 50 forintos beugrójával és a pesti tömegmennyorral, lehet hogy érdemesebb a Velencei-tavat választani.

Természetesen felmerül a kérdés: ha ilyen népszerű a tábor, akkor miért nem bővítik?

Sajnos, a helyi tanács nem adja el a táborral szomszédos területet, így bővítésre nincs esély. Bagó Lajos táborvezető azonban azzal biztatja a postás dolgozókat, ha nagy férőhelybővítésre nem is telik, minőségi javulás mindenképpen várható. Jövőre ugyanis a 28 sátrat is kicserélik kényelmesebb faházakra, így összesen 40 db 4 személyes faházikó várja majd a pihenni vágyó dolgozókat.

— m.g. —

Dinnyés postahivatal(?)

Pákoz. Ez a hivatal már csakugyan várja a közönséget

A jelenlegi sátrak helyett is ilyen faházak lesznek

VIDEOTEX

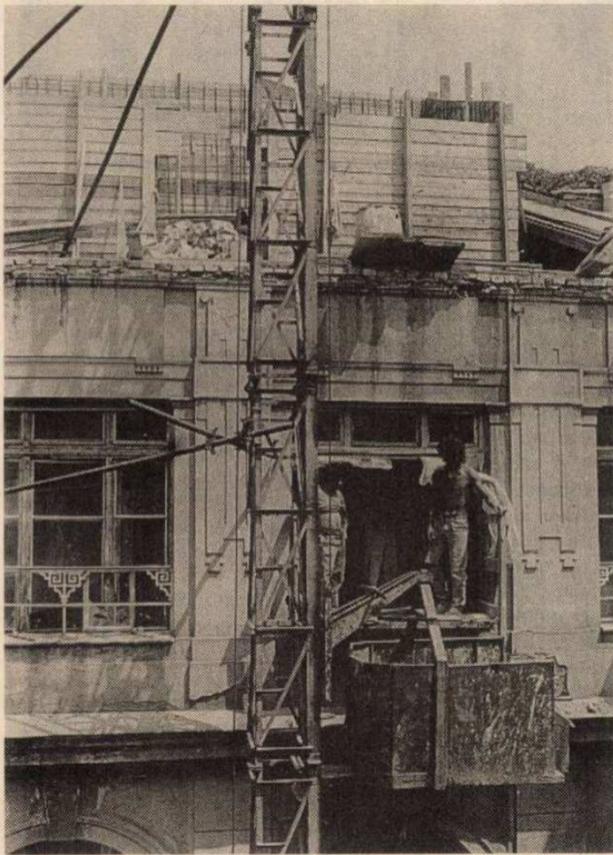
A Táviró és Adatátviteli Igazgatóság Videotex szolgáltatása egy éve működik már sikeresen. A hazai nyilvános szolgálat az Európában szabványos CEPT alfamozaikos és alfageometrikus megjelenítési módot alkalmazza.

Az előfizetőknél kialakított terminálok segítségével képi, szöveges, grafikus információk vihetők át, illetve kérhetők le a központi adatbázisból az országos távbeszélő-hálózatba bekapcsolt távbeszélő-állomások segítségével hazánk bármely részéről.

— kerekes —

Meddig tart a PMK rekonstrukciója?

Az elmúlt hónapokban elég gyakran szólt meg a telefon a Postás Művelődési Központ Rottenbiller utcai ideiglenes irodájában, és a vonalban levők tették fel a fenti kérdést. Kezdetben a válaszuk az volt, hogy az eredetileg kiírt kivitelezési határidő (1990. december 31-e) várhatóan tartható.

Később mégis az derült ki, hogy a határidő nem tartható. Nem tartható és nem az épület kivitelezését végző Technoszolg Épitőipari Szövetkezet miatt. Nem, nem a kivitelező (tervezőt, kivitelezőt, beruházót, pénzügyest), hogy újra kellett gondolni az egész rekonstrukciót.

A bontási, feltérési munkák során ugyanis kiderült, hogy a bauxitbeton födémek nagyobb arányának cseréje és a fafödémek cseréje szükséges. Meg kell erősíteni az épület alapját, utólagos alabétonozással. Teljes gépészeti fővezetékcsere kell. Az épület eredeti főhomlokzatának helyreállítása szükséges. És nem utolsósorban a belsőépítészeti, iparművészeti munkákat meg kell tervezni.

S amikor mindezek napvilágot láttak, és ennek pénzügyi vonatát is megvizsgálták, kiderült, hogy a beruházási alapokmányban előirányzott, megközelítőleg 100 millió forint bizony még a rekonstrukció felét sem fedezi. A Hírközlési Koordináci-

ós Egyesülés igazgatótanácsa ezért írásos tájékoztatást kért a rekonstrukció helyzetéről, javaslatot a kivitelezés további menetéről, és javaslatot a beruházási alapokmány módosítására.

Az írásos előterjesztésben részletesen leírtuk a kialakult helyzetet, a felmerült problémákat. Két javaslatot tettünk. Az 1. változatban a kivitelezés két ütemben történne. Az első ütemben az épület első emeleti és alagsori (konyha, ifjúsági klub stb.), valamint udvari részének kivételével 1991. június 30-ig minden elkészülne. A második ütemben 1992. szeptemberéig készülnek el a hátralévő munkálatok. Az 1. változat kivitelezési költsége 234 millió forint. A 2. változatban a teljes rekonstrukciós program megvalósítása egy ütemben történne 1991. június 30-ig. Ennek költsége 221 millió forint.

Az igazgatótanács az 1990. június 26-i ülésén a második változatot fogadta el, azt hiszem, minden hírközlési dolgozó örömeire.

Ez tehát azt jelenti — ha nem jön közbe semmi — a Postás Művelődési Központ épülete teljesen felújítva, a kor színvonalának megfelelően, igényesen kialakítva 1991. június 30-án visszakerül a dolgozók birtokába.

Kihelyezett közművelődés

Nem volt ismeretlen fogalom előttünk 1989-et megelőzően sem a kihelyezett közművelő-

dés. Számtalan postaszervnél rendeztünk korábban is ismeretterjesztési, művelődési, szórakozási programokat. Az elmúlt évadban azonban az épület rekonstrukciója miatt meg kellett oldanunk és meg kellett ismernünk egy újabb, bővítetebb kihelyezett közművelődést. Valamennyi amatőr művészeti csoportunk, klubunk, baráti körünk, tanfolyamunk résztvevője, a több mint 13 000 dolgozó és tanuló s az őket irányító szakemberek bérléményekben kezdték el és fejezték be a 89/90-es évadot.

Rendkívül fontosnak tartjuk, hogy majd mindegyik művelődési közösségünk „túlélte” ezt a nehéz időszakot. Elmondhatjuk, hogy a kisközösségekben a megszokott színvonalon folyt a művészeti nevelés, az alkotó tevékenység, a kikapcsolódás, a szórakozás. Ennek több összetevője volt, több mindennek köszönhető:

- a Magyar Posta utódvállalatai garantálták működésünkhöz az anyagi támogatást;
- a postaszervek, a postai és a VI. kerületi iskolák segítettek bennünket díjmentes teremadással, és fogadták csoportjainkat, programjainkat. Külön ki kell emelni a Postaforralmi Szakközépiskola, a Posta Oktatási Központ, a Budapesti Távfelkötő Igazgatóság, a Budapesti Postaigazgatóság, a Táviróhivatal és a Szociális Ellátó Kft. önzetlen segítségét, nagyfokú támogatását;
- a művelődési közösségek vezetői a nehezebb körülmények ellenére is összetartották a csoportokat, a tagokat, és színvonalasan végezték közművelődési munkájukat;
- a PMK népművelői szakmailag jól irányították, segítették a kisközösségeket, és szervezték a postaszervek által igényelt művelődési programokat.

Közele terveink

Minden közművelődési évadkezdés komoly erőpróba. Az ez évi szeptemberi kétszeresen is az lesz, hiszen továbbra is kihelyezve, a postaszerveknél és egyéb bérléményekben fog kezdődni. Tudunk-e újítani, kitalálni-e más is, mint az eddigi megszokott művelődési lehetőségeket (művészeti csoportok, klubok, körök stb.) beindításán túl néhány új formával is gazdagítani a művelődni, kikapcsolódni vágyókat.

Milyen újdonságokból válogathatunk?

■ Olyan **videoműsor-készítő, szerkesztő** tanfolyamot indítunk, amely bizonyítványt is ad. Ez a bizonyítvány alapfeltétele a Filmfőigazgatóság által kiadható működési engedélynek. (Részletesen lásd lapunk 4. oldalán.)

■ **Képzőművészeti tanfolyam** középiskolásoknak és felnőtteknek. Azoknak ajánljuk, akik képzőművészeti, iparmű-

vészeti vagy kirakatrendezői főiskolára kívánnak jelentkezni.

■ A **postás-középiskolák** magyar és történelem szakos tanárai számára indítjuk az **új történelmi szemléletről** szóló, 17 előadásból álló sorozatunkat.

■ **Reflexológia** — intenzív alapfokú **talpmasszázs**-tanfolyamunkat azoknak szervezzük, akik elméletben és gyakorlatban is meg akarják ismerni annak titkait. Ízelítő a foglalkozásokból: általános természetgyógyászati ismeretek (mentálhigiénia, táplálkozás, gyógynövénytan), a talpmasszázs elmélete — a talp reflexzónáinak ismertetése, a masszázs gyakorlása.

■ **Okleveles szabás-varrás** tanfolyamot indítunk bármelyik postaszervnél. A résztvevők a tanfolyam elvégzéséről bizonyítványt kapnak, amely bedolgozó munka végzésére jogosítja őket.

■ Népszerű „Barangolás az országban” című kirándulássorozatunk mellett 1991-től új lehetőséget kínálunk. „**Szomszédolás**” címmel új sorozatot indítunk. Kétnapos kirándulás keretében kívánjuk megismertetni a résztvevőket például Kelet-Szlovákia, Nyugat-Szlovákia, Burgenland, a Vajdaság és Ukrajna nevezetességeivel.

Nagyon reméljük, hogy újdonságainkkal sok művelődni, szórakozni vágyó dolgozó sikerül körünkben üdvözölni.

Végezetül két fontos információ:

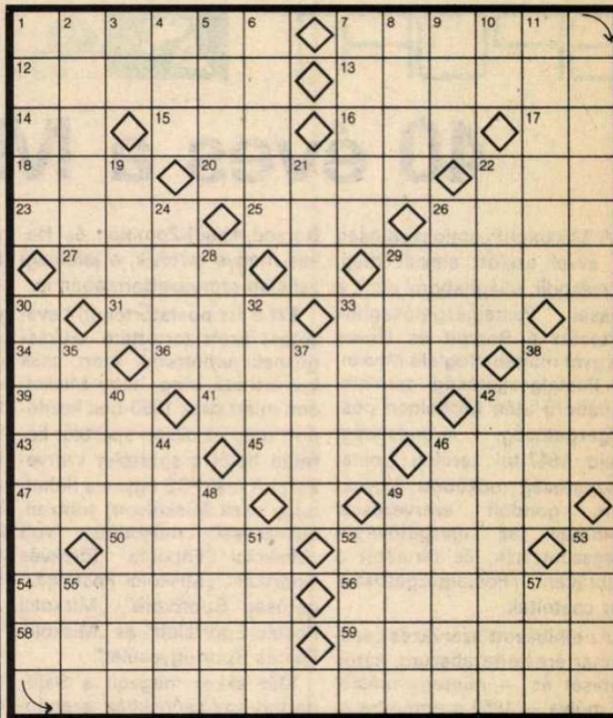
○ Miből tudhatják meg, hogy szolgáltatásaink, programjaink hol, milyen formában, mennyiért vehetők igénybe?

Az augusztus második felében megjelenő Műsorfüzetünket több ezer, szórólapjainkat több tízezer, nagy alakú plakátjainkat több száz példányban terítjük a budapesti hivatalokban, üzemeekben, igazgatóságokban, kft.-kben.

○ Valamennyi programra beiratkozás a PMK irodájában (Budapest VII., Rottenbiller u. 46.) 1990. szeptember 3–8-ig 13 és 19 óra, szombaton 9 és 14 óra között.

A népművelők minden tevékenységünkről folyamatosan adnak felvilágosítást a 142-9326 és 122-8001-es telefonszámokon.

Bundik Zsigmond

Rejtvényünkben **G. B.** száros... (színész volt). **5.** Shaw velős mondását idézők: **A hatalom nem zülleszt el az embert, de ha a hatalomba...** — Folytatás — **beküldendő** — a vízszintes **7.** és a függőleges **30.** alatt.

VÍZSZINTES

1. Palackozott gyógyvíz. **7.** Az idézet első része. **12.** Nagy tehetség utanzója. **13.** Bőrscíkok. **14.** A tetejére. **15.** Művész. **16.** A lakat is ez. **17.** Hazai futballbajnokság (volt). **18.** Női becenév. **20.** Korallzátony. **22.** Mezőgazdasági eszköz. **23.** A lányok idei nagy divatja. **25.** Régi úrmérték. **26.** Kutyafajta. **27.** Olasz sajtóügynökség. **29.** Cséplés számára előkészített terület. **31.** Női név. **33.** Kerek szám. **34.** Levéltávirat. **36.** Under. **38.** Puha fém. **39.** Ilyen szó is van! **41.** Roham. **42.** Középpütt kiken! **43.** Az autó része. **45.** Paizs része. **46.** Kosár németül (ford.). **47.** Észrevétlenül. **49.** Hónap franciául. **50.** Színárnyalat. **52.** A láb része (+ék.). **54.** Áhitozás, sóvárgás. **56.** Amerikai óslakó. **58.** Babétel-e? **59.** Gőzfürdő.

— **Bánhidi** —

Beküldési határidő: **szeptember 10.**

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: ... **földi létben, ember lenni mindég, minden körülményben.**

Könyvtalványt nyertek: **Agócs Ferenc** (Miskolc), **Dankó Attiláné** (Kimle), **Harsányi Sándor** (Szombathely), **Szili Imre** (Vép).

FÜGGŐLEGES

1. Tárgy, terület széle. **2.** Lelki fásultság. **3.** Sir. **4.** Mé-

Tanácsok mindenkinek

A bőrhibákról

Kozmetikai szempontból legzavaróbbak azok a bőrhibák, amelyek a fedetlen arc-, nyak- vagy kézboron keletkeznek. Beszéljünk először a **szemölcsökről.** A közöséges szemölcs kézen (ujjak, tenyér, kézhat), a láb- (ujjak, talp), vagy egyéb testrészen előfordul, kemény szaruréteggel borított csomószzerű, érdes felszínű növedék. A legújabb kutatások szerint a szemölcsöket egy apró vírus okozza, tehát fertőző. A vírusok útján terjedő szemölcs szaporodik, kézfogás vagy közös tárgyalat terjedhet másokra. Ezért, ha valakinek szemölcs van a kezén, ne használjon sem otthon, sem a munkahelyen közös kéztörölkőt.

Mi a teendő, ha észreveszed, hogy kezünkön vagy testünk más részén szemölcs keletkezett?

Ne várjuk meg, amíg megnő, elszaporodik, hanem sürgősen forduljunk szakorvoshoz, aki elektromos úton vagy kaparókanállal, fájdalom nélkül eltávolítja. Előfordulhat, hogy az eltávolított szemölcs kiújul, mert a vírusok tovább terjedtek. Ebben az esetben minél előbb újra kezeljétek.

Még napjainkban is előfordul, hogy a szemölcsöket kü-

lönféle babonákkal, „ráolvasással” akarják elmulasztani, úgynevezett szuggesztív hatással. Óva intünk mindenkit ettől a módszertől. A szemölcsöket nem szabad különféle más házi módszerekkel sem eltávolítani (maró folyadék, elkötött lószőrrel vagy cernával, lecsipni, lekaparni stb.).

A növedékek másik formája a **fiatalkori szemölcs**, amely a kisebb-nagyobb lapos gömböcske alakjában jelentkezhet az arcon, kézen. Színe sárgásfehér vagy barnás. Ez a bőrhiba is fertőző. Férfiaknál különösen kellemetlen például az arcon lévő szemölcs, mert körülményessé teszi a napi borotválkozást.

Vannak olyan szemölcsök is, amelyekből **szőrszálak nőnek ki.**

Ez kozmetikai szempontból nézve — visszariasztó látvány. A szőrszálakat mégsem szabad házi módszerrel, otthon kitépdesni, szemöldökcsipesszel kiteszedni, mert komoly baj származhat belőle. Ezzel a problémával forduljunk szakorvoshoz. Szigorúan tilos a **festékes anyajegy** bármilyen otthoni módszerrel megpróbálni elmulasztani, mert **elrákosodhat!**

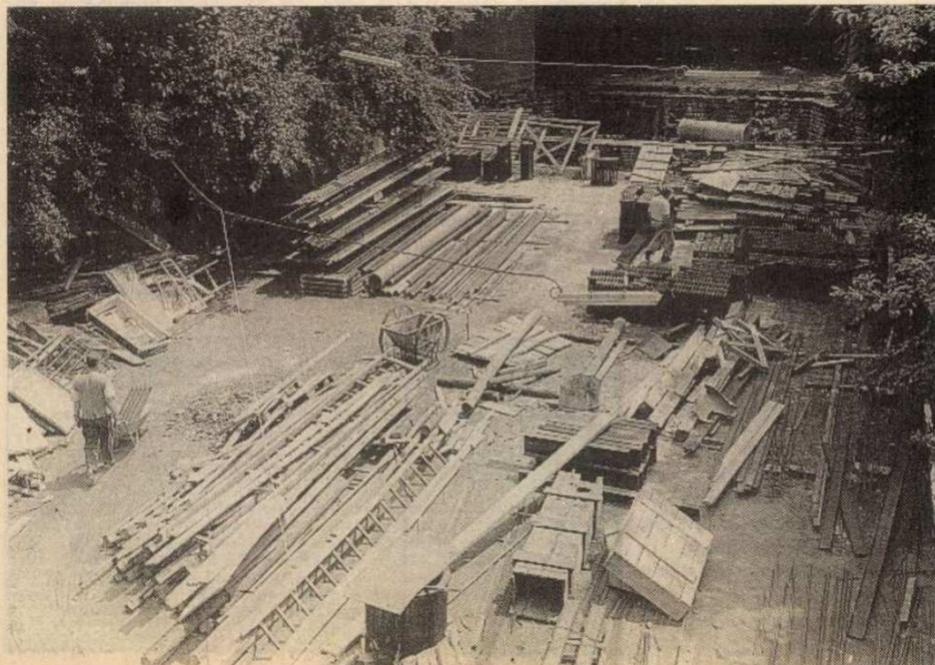
Az **őregkori szemölcsökről** — amely a negyvenes évek után

jelentkezhet — elég annyit tudnunk, hogy nem fertőző, általában szürkésbarna színű, könnyen lekaparható, morzsálékos képződmény. Leggyakrabban ruháktól fedett bőrterületen fordul elő. Sokszor 10 filléres nagyságúra is megnő. Egyes esetekben csak néhány, mások igen sok lapos, jól körülhatárolt növedék alakul ki. Csak esztétikai szempontból indokolt ezeknek az ártalmatlan bőrhibáknak az eltávolítása.

Az idősebbkori bőrhibák közé tartoznak az élénkpiros, kis-kis kiemelkedő, puha tapintású **csomócskák.** Ezek a végtagokon és a törzsön fordulnak elő. Egyes esetekben lencse nagyságúra is megnőnek. Ezek kítárgult erecskéből jönnek létre, és ha megsérülnek, elég erősen véreznek. Bár tulajdonképpen más veszélyt nem jelentenek, jobb eltávolítani ezeket a bőrhibákat is. A művelet elektromos tüvel könnyen elvégezhető.

A kötőszövet jóindulatú burjánzása a **bibircsók.** Ez a testen bárhol kialakulhat. Keletkezésüket megelőzni nem lehet, mert nem ismeretes kifejlődésük oka. Az arcon megjelenő bibircsók feltűnő szépséghiba, bár színe nem tér el az arc bőretől. A szakorvos ettől a szépséghibától is megszabadíthat. Ugyanígy könnyűszerrel eltávolítható a kötőszöveti rostból álló, puha kocsonyás **bibircsók**, amely a hónaljban szokott megjelenni.

Fási Katalin

40 éves a Miskolci PSE

A Miskolci Postaigazgatóság 40 évvel ezelőtt alakult meg. A második világháború előtt a Kassai Postaigazgatósághoz tartozott a Borsod és Heves megyét magába foglaló Miskolci Postaigazgatóság területe. A háború után Miskolcon postaigazgatósági kirendeltség, majd 1947-től területi postaigazgatóság működött. Egy át nem gondolt szervezéssel 1949-ben az igazgatóságot megszüntették, és területét a Debreceni Postaigazgatósághoz csatolták.

Az elhibázott szervezés csakhamar érezte az abszurd, káros hatását és — mintegy másfél év múlva — 1950 szeptemberében Miskolcon a postaigazgatóságot visszaállították. Ekkor még területéhez tartozott Nógrád megye is, melyet egy későbbi szervezés során a Budapest Vidéki Postaigazgatósághoz csatoltak. Azóta a Miskolci Postaigazgatóság területéhez

Borsod-Abaúj-Zemplén és Heves megye tartozik, a jelenlegi vállalati szervezetformában is.

Ezt a kis postatörténeti bevezetést azért tartottam szükségesnek ismertetni, mert csak így érthető meg, hogy Miskolcon miért csak 1950-ben kezdődött meg az akkori sportkör keretén belül a sportélet szervezése. A mai PSE ugyanis (lehet, hogy csak Miskolcon) több elnevezéssel működött: volt „Miskolci Főposta Törékvás Sportkör”, „Miskolci Postaigazgatóság Sportköre”, „Miskolci Postás Sportklub” és „Miskolci Postás Sportegyesület”.

Már akkor megvolt a Sajóparton egy csónakház, szandolinokkal, regattokkal, így — főleg a fiataloknak — alkalma nyílt csónakázásra. Az idősebbek inkább turistáskodtak — alkalmi csoportokban — a Bükkben és a Zempléni-hegység festői tájain. Tulajdonképpen ezek a sportkedvelő postások

voltak az 1950-ben alakuló postás sportkörnek az első tagjai.

Lévai Gyula, a sportkör akkori szervező elnöke — elmondása szerint — felhasználta az akkori divatos — mondhatnám kissé, vagy talán nem is kissé — erőltetett, szinte kötelező MHK-mozgalom adta lehetőségeket. Így született meg a postás tornászmozgalom. Ennek gyakorlására a Kereskedelmi Középiscola tornatermét bérelték. Kiváló tornász volt az akkor még lánynevével ismert Schwanda Kati.

Megalakult az úszószakosztály Vígh József vezetésével. Vígh szaktárs azóta is a postás úszószakosztály vezetője és nagy múltú edzője. Mint egykori eredményes úszó és edző megkapta a „Sport Kiváló Dolgozója” kitüntetést. Volt a Borsod Megyei Úszó Szövetség elnöke. Jelenleg a Miskolc Városi Úszószövetség főtájtára és a megyei elnökség tagja.

A négy évtized alatt az úszók száma hullámzó volt. Korcsoportokba osztották be a szakosztály tagjait. Ime: 6–8 évig „Béka”, 8–10 évig „Delfin”, 10–12 évig Úttörő (lehet, hogy az elnevezés megváltozik), 12–14 évig „Gyermek”, 14–16 évig „Serdülő”, 16–18 évig „Ifi”, 18 éven felül „Felnőtt” csoport elnevezést kaptak. Volt, amikor a szakosztály létszáma elérte a 160-at. Jelenleg mintegy 80 az állandó tag. Az úszószakosztály mondható a legeredményesebbnek a miskolci PSE szakosztályain belül. Volt olyan időszak, amikor az országos bajnokságokon 3. helyezést is elértek. A versenyzők közül többen helyezettek voltak. Megyei bajnoki versenyeken mindig 1–6.

helyezést értek el. Ugyanez vonatkozik a Miskolc városi bajnoki versenyekre is. Több országos és nemzetközi versenyen is részt vettek. Vígh József úszó neveltjei közül többen Budapestre, „előkelő” egyesületekbe kerültek, és szép eredményeket értek el. Két ízben végérvényesen elnyerték az ÉRV- (Észak-magyarországi Vízművek) kupát. Ugyancsak megnyerték a „Dunakanyar” kupát. Most a harmadik ÉRV kupáért versenyeznek.

Szintén 1950-ben szervezték a kajak-kenu szakosztályt, melynek lelkes vezetője Horváth János, majd Gáll József volt. A szakosztály szép eredményt ért el.

Volt atlétikai szakosztály is. Kimagasló eredményt ért el — a már elhunyt — Nyitrai Lajos súlylökésben, de voltak diszkosz- és gerelyvetők, futók és ugrók is. Ez a szakosztály inkább „házi” versenyeken vett részt.

Erdményes volt a labdarúgó-szakosztály. Itt egy külső edző, a városszerte ismert — már elhunyt — Boros Dezső volt a vezető edző. Az akkori szokás szerint jó képességű, nem postás labdarúgókat is beszerverték a csapatba. Így igen szép eredményeket értek el. Annak idején még az NB II-be is bekerültek.

Meg kell említenem az igen eredményesen működő női kosárlabda-szakosztályt. Ők jelenleg az NB II-ben versenyeznek, s az NB I-be jutásért küzdenek.

Arról sem szabad megfeledkezni, hogy az 1960-as években működött a Miskolci PSE keretein belül egy igen eredményes női röplabdacsapat. Ők

Az úszószakosztály Vígh József vezetőedzővel

akkor szintén az NB I kapuját dőngették.

Jól működött az asztalitenisz-szakosztály is, melynek akkori vezetője Kovács Tibor, Miskolc 1 főpénztári dolgozója volt. Az együttesben az akkor világszerte ismert és elismert Farkas testvérpár (Farkas Gizi Európa-bajnok is volt) is játszott. A szakosztály tevékenysége városszerte elismert volt. Egyszóval így indult.

Aztán jöttek az évek, változtak az elnökök. Lévai Gyulát Várfalvi Pál váltotta fel. Váltak az elnökök, változtak a nézetek és az anyagi támogatások, mind a TSZB, mind a szakma részéről.

A még élő PSE-elnökök az említettekén kívül ismereteim szerint: Serédi Péter, Nagy Ferenc, Kiss József, dr. Balogh János, jelenleg pedig dr. Stark Lászlóné, a Távközlési Vállalat Miskolci Igazgatóságának gazdasági igazgatóhelyettese. Ügyvezető elnökké legutóbb Zlidák Sándort, a Posta Vállalat Miskolci Igazgatóságának ügyintézőjét választották meg.

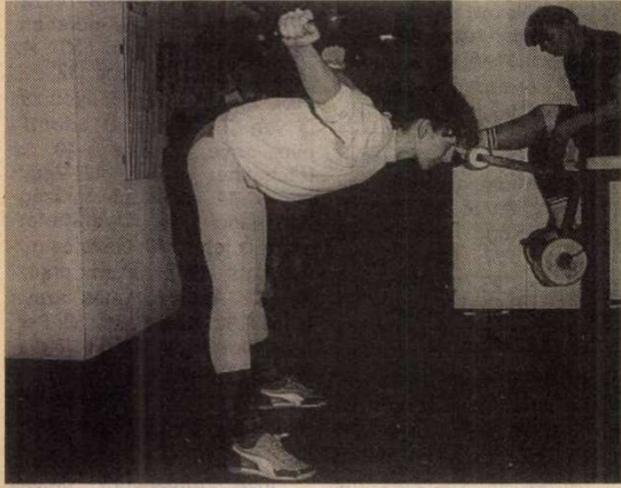
A Miskolci Postás Sportegyesület igen jó kapcsolatot tart a szakszervezettel. Az anyagi támogatást a Posta és a Távközlési Vállalat Miskolci Igazgatósága közösen vállalja, és fő céljuk a tömegsport erőteljes támogatása, minél több postás bevonása a sportolásba. Ezt képviseli Sztahura Lászlóné is, aki egyben a kultúr- és sportbizottság elnöke is.

Szeretnék megemlékezni a természetjáró-szakosztályról, melynek lelkes szervezője dr. Kletz Andor postafőtanácsos volt. Neki sikerült egy lelkes turistacsoportot szervezni, és sporttelmennyekkel gazdagítani, szépíteni életüket. Az ő precíz, mintegy 40 éves dokumentumtára bőséges emlékeket tartalmaz. Ezekben az emlékekben egy közösségi szellemben élő, közszeretben és megbecsülésben álló vezető egyéniség életműve bontakozik ki. Remélem, lesz még alkalom e színes életmű részletes bemutatására.

A szabadidősportot a postás vállalatok szakszervezeteivel közösen készített tömegsportnaptár alapján szerveztük és szervezzük, valamint bonyolítjuk le. Továbbra is olyan formák kialakítására törekszünk, amelyek találkoznak a postás dolgozók igényeivel, és amelyekhez a feltételek is megvannak (pl. háziversenyek szervezése, tavaszi-őszi labdarúgó-forduló, sakkversenyek, kirándulások, a természetjáró-találkozón való részvétel stb.). Az elkövetkezendő időszakban nemcsak a miskolci, hanem a vidéki hivataloknál, üzemeknél is népszerűsíteni szeretnénk a testedzést egy-egy sportrendezvény megszervezésével.

Az egyesület létesítményhelyzete változatlan a legutóbbi tájékoztató óta. A létesítmények megfelelő bázisai a miskolci postás verseny- és tömegsportnak.

H. D.

Téli edzés a kondicionálótérben

A Bakony új betyárjai

Természetbarátok találkozója Zircen

Az első Magyar Telefonkábel Kft. rendezőbizottsága az idén Zircen, a „Bakony fővárosában”, július 13–15-én rendezte meg a hagyományos Országos Postás Természetbarát Találkozót. A XXVIII. alkalommal sorra kerülő esemény megrendezésével elsődlegesen az volt a célunk, hogy egy kicsit, ha csak három napra is, újra egyesítsük a már három nagyvállalatba és több kis kft.-be tömörülő volt postás dolgozókat. Ezenkívül az, hogy a résztvevőkkel megismertessük a Bakony vadregényes tájait, nevezetességeit, látványosságait. A valóban családi esemény révén az emberek közelebb kerüljenek egymáshoz és a természethez, belekóstoljanak a versenyzés izalmába és önfeledten szórakozhassanak.

A rendező, a volt Posta Építési Üzem tavaly szoros versenyben harmadszor is (végelesen) elnyerte az előző OPTT-k díszes kupáját, így ebben az évben, mint jogutód, még mi váltaltuk a már negyedszázados hagyományok továbbvitelét, és az új kupa megalapítását.

A nagy esemény megrendezéséhez az időjárás is kegyesen bizonyult: igen szép verőfényes, napsütéses, kellemes kirándulószerű és gazdag program fogadta a résztvevőket. Minden korosztály kedvére válogatható a sokféle program közül. A túraverseny mellett a pannonhalmi, hévízi, tihanyi autóbussz kirándulások gazdagították a rendezvényt.

A „fő műsorszám” azonban a túraverseny volt, 14-én szombaton, a Dörgő-hegyen. Az eseményre 65 csapat (3-4 fővel) nevezett, tehát kétszázal is több résztvevő vetélkedését ki-

sérhettük figyelemmel. A megnyitót reggel 8 órakor a Zirci Mezőgazdasági Szakközépiskola kollégiumában tartottuk, ahol Szirbek Róbert igazgató mondott beszédet. (Előző nap már lebonyolítottuk a soros-lást.)

A pálya és a feladatok ismeretlensége, a versenyzés izgalma mindenkit felvillanyozott. A résztvevőket szakaszosan, autóbusszokkal szállították a 30 kilométerre levő terepre. A verseny egy 11,3 kilométer hosszú, tíz állomásos körpályán folyt, melynek rajtja és célja a Hódos-éri szabadidőközpontnál volt.

Nehezítette a versenyt, hogy a résztvevőknek menet közben természeti, történelmi, továbbá tájékoztatói kérdésekre is válaszolniuk kellett. Sok fejtörést okozott a továbbhaladáshoz szükséges irányszög meghatározása is. Valamennyi segítséget nyújtott a kötelező felszerelés: a tájoló, szögmérő, körző, vonalzó, Bakony-útikalauz, elsősegélycsomag stb. A táv két-harmadánál lehetőség nyílt frissítő és egy tál meleg étel elfogyasztására, melyet „főszakácsunk” Smóczy István készített. A verseny akadályait — egy csapat kivételével — az indulók teljesítették. Az utolsó csapat is beérkezett fél hatig — nem sikerült senkinek sem eltévedni —, így nem sokkal nyolc óra után megtarthattuk az eredményhirdetést.

A helyezettek sorrendjét — az elért pontszámok alapján — Schell Antal, a versenybizott-

ság elnöke ismertette. A túraverseny eredménye a következő:

1. Nagykanizsa 24-es számú csapata,
2. a Budapest Vidéki Távközlési Igazgatóság 5-ös rajtszámú csapata,
3. a Távközlési Igazgatóság 37-es rajtszámú csapata lett.

A vándorszerleget a BUVIG vihette haza. A díjakat Szirbek Róbert, a verseny fővédnöke adta át. Díjat kapott az egyéni csapatverseny első helyezettje, valamint a legfiatalabb versenyző és a legsportszerűbb csapat is.

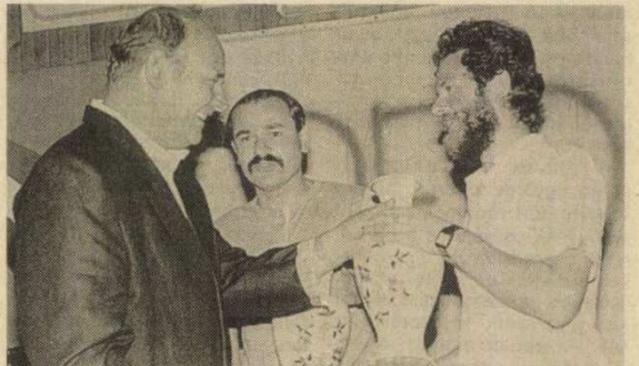
A szombat esti mulatsághoz, tánchoz a zenét az ODEION rock and roll együttes szolgáltatta. És akik nem versenyeztek, hanem csupán a találkozó látványosságai, a Bakony szeretete, Zirc nevezetességei, a régi barátokkal való találkozás miatt jöttek, azok sem maradtak elfoglaltság nélkül. Nem kellett unatkozniuk, hiszen előzetes jelentkezések alapján különféle kirándulásokon vehettek részt.

Már pénteken, július 13-án gazdag programmal vártuk az érkezőket. A zirci Bakonyi Természettudományi Múzeum és a Reguly Antal Műemlék Könyvtár — az OPTT résztvevőinek tiszteletére — meghosszabbított nyitva tartással várta az érkezőket. Az autóbussz-kirándulások úticélja Pannonhalmi, Veszprém, Tihanyi, Nagyvázsony, Keszthely, Hévíz volt.

Az érdekességekből sem volt hiány. Szerettük volna, ha az or-

szág minden területéről Zircre érkeztek élmeenyekben gazdagon térnének haza. Ebből a célból több különböző „meglepetést” tartogattunk a résztvevők számára. Az egyik ilyen az OPTT Híradó napi megjelenése volt. Az általunk szerkesztett, négy oldal terjedelmű újságban igyekeztünk tájékoztatást adni a túraverseny színhelyéről, annak flórájáról és faunájáról, a különböző kirándulások helyszínéről és a versenyen részt vevő csapatokról.

1. helyezett: a Pécsi Postaigazgatóság nagykanizsai csapata

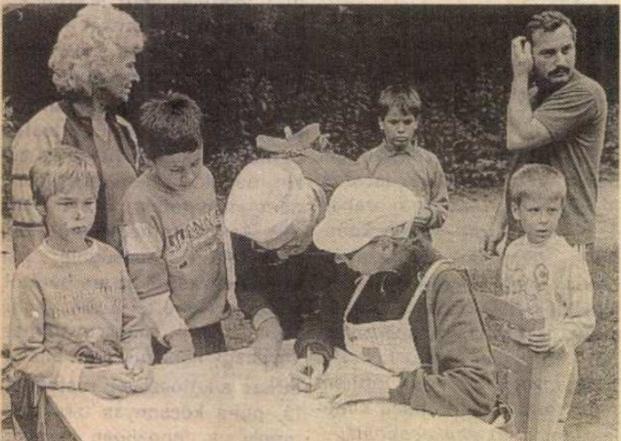

I. helyezett: a Pécsi Postaigazgatóság nagykanizsai csapata

A másik meglepetés a verseny napjára tervezett hőlégballon-röptetés volt. Sajnos az erős szél az időpontot egy kicsit módosította. Délután öt óra helyett csak este 8 óra után került sor a levegőbe emelkedésre, de talán így még különösebb hatással volt a nézők szírikiületben a fel-felmorajló lánoszlop megkapó látványt nyújtott. A gyerekek kimondottan élvezték, mert a kipányvázott, csak 4-5 méter magasságig emelkedő hőlégballon kocsárában kellemesen ringatózhattak az esti szélben.

A XXVIII. OPTT három napja alatt izelítőt kaptunk a verseny izalmából, a természetjárás szépségeiből, Zircnek és környékének csodálatos látványából. Reméljük, hogy a túraverseny valamennyi résztvevője szívesen emlékszik majd vissza a Zircen töltött napokra.

Füzér Ferencné

Az elsőként induló csapat: a BUVIG—Délpest Ceglédről, Kecskés László és népes családja

POSTAI ÉS HÍRKÖZLÉSI DOLGOZÓK LAPJA
A Postai és Hírközlési Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13. 1146
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
MNB 218-98330-4116
Felelős szerkesztő: MEZŐFI LÁSZLÓ
Telefon: 142-8777
Kiadja a Postai és Hírközlési Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége
Budapest XIV., Cházár András u. 13. 1146
Levél cím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felelős kiadó: GRICERNÉ HESZKY ENIKÓ elnök
Előfizetési díj egy évre: 36 Ft
90—1909. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: DR. CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 0866—1766